

ЗАКОН ЗА РАДИОТО И ТЕЛЕВИЗИЯТА

Обн., ДВ, бр. 138 от 24.11.1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд на РБ от 25.06.1999 г. - бр. 60 от 2.07.1999 г.; изм., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 79 от 29.09.2000 г., бр. 96 от 9.11.2001 г., изм., бр. 112 от 29.12.2001 г., в сила от 5.02.2002 г., изм. и доп., бр. 77 от 9.08.2002 г., изм., бр. 120 от 29.12.2002 г., доп., бр. 99 от 11.11.2003 г., изм., бр. 114 от 30.12.2003 г., доп., бр. 99 от 9.11.2004 г., изм., бр. 115 от 30.12.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм. и доп., бр. 93 от 22.11.2005 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 21 от 10.03.2006 г., бр. 34 от 25.04.2006 г., в сила от 1.01.2008 г. (*), бр. 70 от 29.08.2006 г., (*) бр. 80 от 3.10.2006 г., в сила от 3.10.2006 г., изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 108 от 29.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 10 от 30.01.2007 г., в сила от 1.01.2007 г., доп., бр. 41 от 22.05.2007 г., (*) изм., бр. 53 от 30.06.2007 г., в сила от 30.06.2007 г., бр. 113 от 28.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 110 от 30.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., изм. и доп., бр. 14 от 20.02.2009 г., бр. 37 от 19.05.2009 г., в сила от 19.05.2009 г., бр. 42 от 5.06.2009 г., изм., бр. 99 от 15.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм. и доп., бр. 12 от 12.02.2010 г., изм., бр. 47 от 22.06.2010 г., в сила от 22.06.2010 г., бр. 97 от 10.12.2010 г., в сила от 10.12.2010 г., бр. 99 от 17.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 101 от 28.12.2010 г., изм. и доп., бр. 28 от 5.04.2011 г., изм., бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм. и доп., бр. 105 от 29.12.2011 г., в сила от 29.12.2011 г., изм., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 102 от 21.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм. и доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 17 от 21.02.2013 г., изм. и доп., бр. 27 от 15.03.2013 г., в сила от 1.04.2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд на РБ от 11.10.2013 г. - бр. 91 от 18.10.2013 г.; изм., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 19 от 5.03.2014 г., в сила от 5.03.2014 г., изм., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 96 от 9.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., доп., бр. 46 от 17.06.2016 г., бр. 61 от 5.08.2016 г., в сила от 5.08.2016 г., изм., бр. 98 от 9.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 103 от 27.12.2016 г., изм. и доп., бр. 8 от 24.01.2017 г., в сила от 24.01.2017 г., бр. 63 от 4.08.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 75 от 15.09.2017 г., бр. 92 от 17.11.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 99 от 12.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 7 от 19.01.2018 г., бр. 27 от 27.03.2018 г., бр. 44 от 29.05.2018 г., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 103 от 13.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., доп., бр. 106 от 21.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 100 от 20.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., доп., бр. 68 от 31.07.2020 г., изм., бр. 104 от 8.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., изм. и доп., бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 22.12.2020 г., изм., бр. 20 от 9.03.2021 г., бр. 8 от 28.01.2022 г., в сила от 1.01.2022 г., бр. 104 от 30.12.2022 г., в сила от 1.01.2023 г., бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г., изм. и доп., бр. 100 от 1.12.2023 г., в сила от 1.12.2023 г., изм., бр. 108 от 30.12.2023 г., в сила от 1.01.2024 г., бр. 42 от 14.05.2024 г.

(*) (Бел. ред. - относно влизането в сила на измененията на ЗРТ с ДВ, бр. 34 от 25.04.2006 г., виж § 56 от преходните и заключителните разпоредби на ЗТР)

Глава първа МЕДИЙНИ УСЛУГИ И УСЛУГИ НА ПЛАТФОРМИ ЗА СПОДЕЛЯНЕ НА ВИДЕОКЛИПОВЕ

(Загл. изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

Раздел I Общи положения

(Загл. ново - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Този закон урежда:

1. медийните услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България;
2. услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, предоставяни от доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България, доколкото

попадат в областите, координирани от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ, L 95/1 от 15 април 2010 г.), изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия (ОВ, L 303/69 от 28 ноември 2018 г.), наричана по нататък “Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808”.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Медийни услуги по смисъла на този закон са аудио-визуални медийни услуги и радиоуслуги.

(2) Аудио-визуална медийна услуга/радиоуслуга е:

1. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея е предоставяне – в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги, на аудио-визуални предавания/радиопредавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните съобщения;

2. аудио-визуално търговско съобщение/търговско съобщение в радиоуслуга по т. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Аудио-визуално предаване е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Радиопредаване е самостоятелен елемент, независимо от неговата продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на радиоуслуги.

(5) Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. медийни услуги, които не са за масово осведомяване, т.е. не са предназначени за значителна част от аудиторията;

2. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) дейности, които по принцип са с нестопански характер като предоставяне на аудио-визуално съдържание на интернет сайтове за лично ползване и нетърговски общности по интереси и които не са конкурентни на линейни и нелинейни медийни услуги;

3. лична кореспонденция на ограничен брой адресати чрез електронни съобщителни мрежи;

4. всички услуги, чиято основна цел не е предоставянето на предавания, т.е. когато аудио-визуалното съдържание е включено случайно в услугата и не е нейна основна цел;

5. (отм. – ДВ, бр. 42 от 2024 г.);

6. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) електронни варианти на вестници и списания, включително видеоклипове, включени в редакционното им съдържание и анимирани изображения;

7. самостоятелните текстови услуги.

(6) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Услуга на платформа за споделяне на видеоклипове е услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея или съществена функционалност на услугата е посветена на предоставянето на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове или и на двете за широката общественост, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност, с цел информиране, забавление или образование, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла

на Закона за електронните съобщения, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и подреждане в определен ред (секвенциране).

(7) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Генериран от потребител видеоклип е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител.

Чл. 3. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 12 от 2010 г.) (1) Медийните услуги са линейни и нелинейни.

(2) Линейни са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане/слушане на предавания въз основа на програмна схема.

(3) Нелинейни (медийни услуги по заявка) са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за гледане/слушане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталог на предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги.

(4) Едновременното гледане/слушане включва и привидно едновременно гледане/слушане поради различията в краткия промеждутък между предаването и приемането на предаването по технически причини, присъщи на процеса на предаване.

Чл. 4. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Доставчик на медийни услуги е физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Редакционна отговорност е упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация както в хронологичен ред при линейни услуги, така и в каталог при медийни услуги по заявка.

(2) Радио- или телевизионен оператор е доставчик на линейни медийни услуги (програми) за радио/телевизия въз основа на програмна схема.

(3) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Редакционно решение е решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на медийната услуга.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Не са доставчици на медийни услуги лица, които само разпространяват програми, за които редакционна отговорност носят трети страни.

Чл. 4а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове е физическото лице – едноличен търговец, или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове.

Чл. 4б. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Насърчава се саморегулирането и съвместното регулиране чрез кодекси за поведение и стандарти, където това е уместно и подходящо. Кодексите за поведение и стандартите включват, но не се ограничават до:

1. Етичен кодекс на българските медии, разработен от Фондация “Национален съвет за журналистическа етика”;

2. Единен стандарт за регулация на нивата на звука в рекламата, приет в индустрията;

3. Национални етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение “Национален съвет за саморегулация”, в съответствие с Кодекса за поведение по чл. 17а, ал. 3;

4. други стандарти за прилагане на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(2) Кодексите за поведение и стандартите и прилагането им трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да са широко приети от основните заинтересовани страни;
2. да включват ясно и недвусмислено поставени цели;
3. да бъде предвиден механизъм за редовно, прозрачно и независимо наблюдение и периодична оценка на постигането на поставените цели;
4. да бъдат предвидени средства за ефективното им спазване, включително ред за изменение, и ефективни и пропорционални санкции.

(3) Доставчиците на медийни услуги се задължават да спазват разпоредбите на актовете по ал. 1.

(4) Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват разпоредбите на Националните етични правила по ал. 1, т. 3.

(5) Насърчава се саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представляват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси трябва да са широко приети от основните заинтересовани страни на Съюза и да съответстват на изискванията на ал. 2, т. 2 – 4. Кодексите за поведение на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.

(6) Ако Република България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, и с правото на Европейския съюз, и ако Съветът за електронни медии прецени, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него, Съветът може да изиска от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, да спазват съответните правила. Съветът за електронни медии информира за правилата и Европейската комисия в едномесечен срок.

Раздел II

Разпоредби, приложими за медийните услуги

(Загл. ново – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

Чл. 5. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 93 от 2005 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) (1) Този закон гарантира независимост на доставчиците на медийни услуги и на тяхната дейност от политическа и икономическа намеса.

(2) Не се допуска цензурирането на медийни услуги под каквато и да е форма.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(5) (Нова – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(6) (Нова – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(7) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(8) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(9) (Нова – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

Чл. 5а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Осигурява се свобода на приемането и не се ограничава на територията на Република България препредаването на медийни услуги от други държави – членки на Европейския съюз, на основания, които попадат в областите, координирани от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(2) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудио-визуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава – членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 1 или чл. 17а, ал. 1 или засяга, или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве, при следните условия:

1. през предходните 12 месеца най-малко при два предишни случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, описани по-горе в тази алинея;

2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;

3. спазени са правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално – той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения;

4. консултациите с държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, и с Европейската комисия не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Европейската комисия е получила уведомлението по т. 2.

(3) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 2, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 2, т. 2, като решението на Европейската комисия е взето по предвидения в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 2, т. 2.

(4) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудио-визуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава – членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 2 или засяга, или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана, при следните условия:

1. през предходните 12 месеца деянието, описано по-горе в тази алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;

2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;

3. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.

(5) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 4, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 4, т. 2, като решението на Европейската комисия е взето по предвидения в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 4, т. 2.

(6) Алинеи 2 и 4 се прилагат независимо от наличието на основания за търсене на административнонаказателна, наказателна или друг вид отговорност, когато за съответните нарушения такава е предвидена в държавата членка, под чиято юрисдикция попада съответният доставчик на медийни услуги.

(7) В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, Съветът за електронни медии може да вземе решение да не се прилагат условията, предвидени в ал. 4. Съветът за електронни медии съобщава предприетите мерки в най-кратък срок на Европейската комисия и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като посочва причините, поради които приема, че случаят е спешен.

(8) Европейската комисия разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Европейския съюз. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява прилагането на мерките.

(9) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно ал. 2 и 4 и в срок един месец от получаването на уведомлението отправи искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

(10) Насърчава се обмяната на опит и добри практики относно процедурата по този член в рамките на Контактния комитет, създаден съгласно чл. 29 на Директива 2010/13/ЕС, и Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA), наричана по-нататък "ERGA".

Чл. 5б. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Ако Република България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес и ако Съветът за електронни медии прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава – членка на Европейския съюз, предоставя аудио-визуални медийни услуги изцяло или предимно насочени към територията на Република България, той може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с този член, като държавите си сътрудничат лоялно и бързо с оглед на постигането на взаимно удовлетворително решение.

(2) При получаване на обосновано искане от друга държава членка, упражнила свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес относно доставчик под българска юрисдикция, който предоставя аудио-визуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на тази друга държава членка, Съветът за електронни медии изисква от доставчика на медийни услуги под българска юрисдикция спазването на съответните правила от широк обществен интерес.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането, и Европейската комисия за получените резултати и пояснява какви са причините, ако не може да бъде намерено решение. Всяка от двете държави членки може да покани Контактния комитет, създаден по чл. 29 от Директива 2010/13/ЕС, да разгледа случая по всяко време.

(4) Съветът за електронни медии може да приеме подходящи мерки срещу доставчик на медийни услуги от друга държава членка в случаите, предвидени в ал. 1, ако:

1. прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на мерките по ал. 1, не са удовлетворителни, и

2. представи доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, които биха били приложими спрямо него, ако е под българска юрисдикция.

(5) Съветът за електронни медии трябва да разполага с доказателства, които дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено, без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила, като по-специално може да вземе предвид и произхода на рекламните приходи или приходи от разпространение, основния език на услугата или съществуването на програми или реклама, специално насочени към българската общественост. Предприетите мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.

(6) Мерки по ал. 5 могат да бъдат предприети само ако са изпълнени следните условия:

1. Съветът за електронни медии е уведомил Европейската комисия и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението да бъдат предприети мерки, като са посочени мотивите, на които се основава намерението;

2. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дадена възможност да изрази становище относно твърдените нарушения и планираните мерки;

3. Европейската комисия се е произнесла при спазване на реда, предвиден в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, че мерките са съвместими с правото на Европейския съюз и по-специално, че преценката на Съвета за електронни медии за предприемането им е правилно обоснована.

(7) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 5 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 6, т. 1. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии не предприема планираните мерки.

(8) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението по ал. 6, т. 3 и в срок един месец от получаване на уведомлението отправи искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

(9) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на други държави – членки на Европейския съюз, които предоставят медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на България, спазват българското законодателство, приложимо към аудио-визуалните медийни услуги.

(10) Законът за електронната търговия се прилага, освен ако в този закон не е предвидено друго. В случай на противоречие между Закона за електронната търговия и този закон, предимство има този закон, освен ако в него не е предвидено друго.

Чл. 5в. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да информират Съвета за електронни медии за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с § 1, т. 23 от допълнителните разпоредби.

(2) Съветът за електронни медии поддържа в публичния регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под юрисдикцията на Република България, и на кои от изложените в § 1, т. 23 от допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между вписаните в регистъра доставчици и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.

(3) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.

(4) Ако при прилагането на чл. 5а или 5б съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без неоснователно забавяне въпроса до Европейската комисия. Европейската комисия приема решение коя държава има юрисдикция в случаите и по реда на чл. 2, параграф 5в от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

Чл. 6. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 93 от 2005 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги са обществени и търговски.

(2) Обществените доставчици на медийни услуги:

1. предоставят за разпространение политическа, икономическа, културна, научна, образователна и друга социално значима информация;

2. осигуряват достъп до националните и световните културни ценности и популяризират научните и техническите постижения чрез разпространението на български и чужди образователни и културни програми и предавания за всички възрастови групи;

3. осигуряват чрез програмната си политика защита на националните интереси, общочовешките културни ценности, националната наука, образованието и културата на всички български граждани без оглед на етническата им принадлежност;

4. поощряват създаването на произведения от български автори;

5. поощряват българското изпълнителско изкуство.

(3) Българското национално радио (БНР) и Българската национална телевизия (БНТ) са национални обществени доставчици на радиоуслуги, съответно на аудио-визуални медийни услуги, които:

1. осигуряват медийни услуги за всички граждани на Република България;

2. съдействат за развитието и популяризирането на българската култура и българския език, както и на културата и езика на гражданите в съответствие с етническата им принадлежност;

3. осигуряват чрез своите медийни услуги достъп до националното и европейското културно наследство;

4. включват предавания, които информират, образоват и забавляват;

5. прилагат новите информационни технологии;

6. отразяват различните идеи и убеждения в обществото чрез плурализъм на гледните точки във всяко от новинарските и актуално-публицистичните предавания с политическа и икономическа тематика;

7. съдействат за взаимното разбирателство и толерантността в отношенията между хората;

8. предоставят на гражданите възможност да се запознаят с официалната позиция на държавата по важни въпроси на обществения живот.

(4) Доставчиците на медийни услуги, които не са лицензирани/регистрирани като обществени, са търговски.

Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги осигуряват на страницата си в интернет лесен, директен и постоянен достъп на потребителите на услугата най-малко до следните актуални данни:

1. наименование на доставчика на медийната услуга;

2. седалище и адрес на управление;

3. данните, включително адрес на електронната поща и телефон за контакти, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с доставчика;

4. данни за Съвета за електронни медии, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и на страницата му в интернет, телефон за контакти.

(2) Съветът за електронни медии включва в регистрите си и връзка към информацията за структурата на собствеността и за действителните собственици на съответните доставчици, предоставена на търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., доп., бр. 77 от 2002 г., изм., бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Медийните услуги не трябва да съдържат:

1. подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

2. публично подбуждане към тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

(2) При упражняване на контролните си правомощия по този член Съветът за електронни медии предприема действия, които са необходими и пропорционални, зачита правата и спазва принципите, установени в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Чл. 8а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че съдържанието в техните услуги постепенно става достъпно за хората с увредено зрение или слух. Средствата за постигането на достъпност на съдържанието на аудио-визуални медийни услуги включват, без да се ограничават до жестомимичен превод, субтитри

за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание. Доставчиците на радиоуслуги предоставят в срокове и по начини, определени в плановете за действие по ал. 2, т. 1, чрез интернет, мобилни приложения или други технически средства, с които разполагат, програми и предавания, достъпни за хората с увредено зрение или слух.

(2) Доставчиците на медийни услуги предоставят на Съвета за електронни медии:

1. плановете за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания за тригодишен период;

2. годишни отчети за напредъка, постигнат по отношение на достъпността на техните услуги за хора с увредено зрение или слух.

(3) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудио-визуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин. Публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудио-визуални медийни услуги не следва да бъде възпрепятствано, ако в изключителни обстоятелства се окаже невъзможно информацията да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания.

(4) Обществените доставчици на медийни услуги създават и предоставят за разпространение новинарски и актуално-публицистични телевизионни предавания в съответствие с технологичното развитие и икономическите възможности на доставчиците по начин, че да бъдат достъпни за хората с увредено зрение или слух. Плановете за действие на обществените доставчици имат за цел и субтитриране на всички телевизионни предавания с езиково съдържание като новини, актуално-публицистични предавания, филми, сериали и други, като постепенно се обхвалят и съответните нелинейни услуги по заявка. Конкретните задължения на БНР и БНТ за достъпност на съдържанието на предоставяните от тях услуги се определят в лицензиите им.

(5) Доставчиците на медийни услуги с национален обхват и наземно цифрово радиоразпръскване на телевизионни програми с политематичен или информационен програмен профил и среднодневен аудиторен дял над 20 на сто и телевизионните програми на БНТ задължително осигуряват в поне една от своите емисии новини в диапазона 19,00 – 23,30 ч. превод на български жестов език.

(6) Съветът за електронни медии поддържа на интернет страницата си актуални данни за контакт със служител от администрацията, определен със заповед на председателя на Съвета за електронни медии, на когото е възложено предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността. Съветът за електронни медии изпълнява задълженията си в тясно сътрудничество с организациите на хората с увреждания.

(7) Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките за достъпност на медийните услуги за хора с увреждания.

Чл. 86. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Съветът за електронни медии може да предприема мерки за достатъчна видимост на медийните услуги от общ интерес в съответствие с цели от общ интерес като медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие.

Чл. 8в. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Аудио-визуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват от трети лица с нови елементи с търговски цели и да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици.

(2) Съветът за електронни медии не прилага ал. 1 във връзка със защитата на законните интереси на потребителите в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива 2018/1808, като се отчитат правата и законните интереси на доставчиците на медийни услуги.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 12 от 2010 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права.

(2) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, договорени с носителите на правата.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) Доставчиците на медийни услуги представят всяка година на Съвета за електронни медии при поискване доказателства за търговските и отстъпените авторски права за защитени произведения и сродни права върху други обекти на закрила в своите програми и за отстъпените сродни права за предоставянето за разпространение на чужди програми.

(4) В едномесечен срок от получаването на данните Съветът за електронни медии обобщава информацията по ал. 3 и я изпраща на съответните длъжностни лица по Закона за авторското право и сродните му права.

(5) Когато в част от предаване е използвано предаване на друг радио- или телевизионен оператор, това трябва да е посочено изрично и да е в съответствие с уредбата на Закона за авторското право и сродните му права.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) При осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от следните принципи:

1. гарантиране на правото на свободно изразяване на мнение;
 2. гарантиране на правото на информация;
 3. запазване на тайната на източника на информация;
 4. защита на личната неприкосновеност на гражданите;
 5. недопускане на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите;
 6. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак;
 7. (доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) гарантиране на правото на отговор в програмите;
 8. гарантиране на авторските и сродните им права в предаванията и програмите;
 9. съхраняване на чистотата на българския език.
- (2) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).
- (3) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).
- (4) (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 11. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Всяко мнение може да бъде изразявано свободно в медийните услуги.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Журналистите и творческите работници, сключили договор с доставчици на медийни услуги, не могат да получават инструкции и указания за упражняването на тяхната дейност от лица и/или групи извън органите на управление на доставчиците на медийни услуги.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Публична критика спрямо доставчици на медийни услуги от страна на работещи в тях не е нелоялност към работодателя.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Журналистите, сключили договори с доставчици на медийни услуги, имат право да откажат да изпълнят възложена задача, ако тя не е свързана с изпълнение на разпоредбите на този закон или на съответните договори и противоречи на техните лични убеждения; не може да бъде отказвана техническо-редакционна обработка на програмен материал и на новини.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Между собствениците и/или управителните тела на доставчиците на медийни услуги и журналистите, сключили договори с тях, могат да се договорят редакционни статuti за работата в областта на публицистиката.

(6) Редакционният статут трябва да съдържа конкретни определения и мерки за:

1. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) защита на свободата и персоналната отговорност на журналистическия труд при изпълнение на поставената задача;

2. защита на журналистите по смисъла на ал. 2;
3. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) професионално-етични норми за журналистическата дейност в съответните доставчици на медийни услуги;
4. начините за вземане на решения, които се отнасят до журналистическата дейност;
5. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) създаване на вътрешен орган за разрешаване на възникнали спорове при журналистическата работа.

Чл. 12. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Програмите се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 12 от 2010 г.) Програмите или отделни предавания могат да бъдат и на друг език, когато:

1. се разпространяват с образователна цел;
2. са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин;
3. са предназначени за слушатели или зрители от чужбина;
4. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) се предават чуждестранни радио- и телевизионни програми.

Чл. 13. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги имат право да получават необходимата им информация от държавните и общинските органи, ако тя не съдържа предвидена от закон тайна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да използват точно и нетенденциозно получената информация.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги предоставят информация за своята дейност в предвидените от закона случаи.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., отм., бр. 12 от 2010 г., нова, бр. 17 от 2013 г., отм., бр. 19 от 2014 г., в сила от 5.03.2014 г.).

Чл. 14. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на линейни медийни услуги са длъжни да записват предоставените за разпространение от тях програми и предавания и да съхраняват записите в продължение на 3 месеца, считано от датата на предаването.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) В случай, че в срока по ал. 1 постъпи искане за отговор или бъде предявен иск срещу доставчика на медийни услуги във връзка със съдържанието на предаване или програма, записите се пазят до приключване на делото.

(3) Лице, което твърди, че е било засегнато в предаване, има право на достъп до съответния архив и на копие от записа, направено за негова сметка.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 12 от 2010 г.) Съветът за електронни медии може да изисква от доставчиците на медийни услуги материали, както и да прави на място проверки, свързани с осъществяването на надзора по спазването на този закон.

Чл. 15. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчиците на медийни услуги и журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация не само пред аудиторията, но и пред ръководството на доставчик на медийни услуги.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчиците на медийни услуги и журналистите имат право да включват в предавания информация от неизвестен източник, като изрично посочват това.

(4) Журналистите са длъжни да пазят в тайна източника на информация, ако това изрично е поискано от лицето, което я е предоставило.

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчиците на медийни услуги зачитат правото на личен живот и спазват законодателството

за защита на личните данни на гражданите, като вземат предвид баланса между правото на личен живот и правото на свобода на изразяването и информацията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги могат да включват в предаванията си информация в публичен интерес относно личния живот на граждани, осъществяващи правомощия на държавни органи, или на граждани, чиито решения имат влияние върху обществото.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(4) (Отм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги носят отговорност за съдържанието на медийните услуги.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 28 от 2011 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 12 от 2010 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги не носят отговорност за разгласени сведения и за тяхното съдържание, когато те са:

1. получени по официален ред;
2. цитати от официални документи;
3. точно възпроизвеждане на публични изявления;
4. (отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.).

(5) При цитиране на документи не се допускат изменения.

(6) Новините като информационни факти трябва да бъдат разграничавани от коментарите към тях.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 17а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се отнася до предавания, предоставени във време и по начин, гарантиращ, че децата обикновено няма ги да чуят или видят, като:

1. предавания в кодиран вид;

2. предавания, които се разпространяват в програми между 23,00 и 6,00 ч. и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио- и/или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време, което не изключва отговорността на доставчиците на медийни услуги за спазването на принципите на чл. 10 през цялото времетраене на програмата.

(3) Във връзка с прилагането на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително БНТ и БНР, изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

(4) Мерките по ал. 3 могат да включват избор на време на излъчване, средства за проверка на възрастта, кодиране и/или други подходящи технически мерки за информиране и защита на аудиторията. Те следва да са пропорционални на потенциалната вреда от предаването. Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.

(5) Кодексът по ал. 3 се приема от Съвета за електронни медии и е задължителен за всички доставчици на медийни услуги. Съветът за електронни медии публикува правилата на своята интернет страница и следи за спазването им.

(6) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да спазват правата на децата, уредени в Закона за закрила на детето и в други нормативни актове.

(7) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат участие на деца в предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното им развитие.

(8) Защитата на децата от неоправдано насилие и порнография по този закон се прилага независимо от прилагането на наказателни и други мерки, предвидени в законодателството.

(9) Личните данни на деца, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с мерките по ал. 4, не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране, и съобразена с поведението реклама.

(10) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да предоставят достатъчно информация относно съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, предвидена в Кодекса за поведение по ал. 3, която описва потенциално вредното естество на съдържанието на аудио-визуалната медийна услуга.

(11) Съветът за електронни медии насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране за защита на децата.

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., доп., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Лица и държавни и общински органи, засегнати в предавания, включени в линейни медийни услуги, в които не са участвали лично или чрез свой представител, имат право на отговор.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) В 7-дневен срок от деня на предаването лицата или органите по ал. 1 имат право да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор. В искането трябва да са посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Операторът е задължен да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста.

(4) Предоставянето за разпространение на отговор е безплатно за лицата и органите по ал. 1.

(5) Времетраенето на отговора не може да надвишава времетраенето на оспорваната част от предаването.

Чл. 19. (Доп. - ДВ, бр. 93 от 2005 г., изм., бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка осигуряват най-малко 30 на сто дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.

(2) Видимото присъствие включва достъпно и атрактивно представяне на европейските произведения например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструмента за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампании на услугата или чрез определен минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.

(3) Задълженията по ал. 1 не се отнасят за доставчици, които са микропредприятия по смисъла на Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (обнародвана под номер С(2003) 1422), както и по отношение на доставчици с аудиторен дял, който е по-малък от 1 на сто от общата аудитория на всички аудио-визуални медийни услуги по заявка, предлагани на територията на Република България.

(4) Задължението по ал. 1 не се прилага и в случаите, когато то би било неприложимо на практика или необосновано поради естеството или темата на аудио-визуалните медийни услуги.

(5) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в услугите по заявка и ги публикува като част от годишния си отчет. Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките по ал. 1.

(6) Делът на европейските произведения в каталозите на медийните услуги по заявка се изчислява на осреднена годишна база и на база брой заглавия в каталога на услугата.

(7) Съветът за електронни медии приема правила за определяне на относителната тежест на отделните видове заглавия в каталозите на медийните услуги по заявка при изчисляване на дела на европейските произведения в тях, както и относно измерването на аудиторния дял на аудио-визуалните медийни услуги по заявка, при съобразяване със Съобщение на Европейската комисия (ОВ, С(2020) 4291 от 2 юли 2020 г.).

Чл. 19а. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Най-малко 50 на сто от общото годишно програмно време на телевизионните програми, като се изключат новините и спортните предавания и телевизионните игри, рекламите, телетекстът и телевизионният пазар, трябва да е предназначено за европейски произведения, когато това практически е възможно.

(2) Най-малко 12 на сто от програмното време по ал. 1 трябва да бъде предназначено за европейски произведения, създадени от независими продуценти. Изпълнението на този праг не включва повторенията.

(3) Съотношението по ал. 2 трябва да бъде постигнато постепенно чрез отделяне на средства за достатъчно количество нови произведения, които се разпространяват не по-късно от 5 години след тяхното създаване.

(4) Насърчават се производството и разпространението на европейски произведения в радиопрограмите.

(5) Изискванията на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат за програми, които са предназначени за местна аудитория и се разпространяват от един оператор, който не е част от националната мрежа.

(6) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в линейните аудио-визуални медийни услуги и ги публикува като част от годишния си отчет.

Чл. 19б. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Радио- или телевизионен оператор, който притежава изключително право върху събитие с важно обществено значение по чл. 32, ал. 3, е длъжен да осигури достъп на другите радио- и телевизионни оператори за неговото информационно отразяване в съответствие с поетите от Република България задължения по влезли в сила международни договори.

Чл. 19в. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) За целите на кратките новинарски репортажи всеки телевизионен оператор, установен в Европейския съюз, има право на достъп на справедлива, разумна и недискриминационна основа до събития, които са от значителен обществен интерес и се предават по силата на изключително основание от телевизионен оператор под юрисдикция на Република България. Достъп се иска първо от оператор под същата юрисдикция, ако има такъв.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага съответно и за радиооператори под юрисдикцията на Република България.

(3) Радио- и телевизионни оператори имат право свободно да избират кратки откъси от сигнала на оператора - носител на права, като при аудио-визуалните медийни услуги се отбелязва името и/или се включва логото на оператора с изключителни права, а при радиоуслугите се посочва източникът по подходящ начин.

(4) Кратки откъси се използват единствено за актуално-публицистични предавания и новини в срок не по-дълъг от 24 часа, считано от края на събитието, и могат да бъдат използвани в медийни услуги по заявка само ако същото предаване се предлага на запис от същия доставчик на медийни услуги.

(5) Правото на информационно отразяване включва и правото на директен достъп до мястото на събитието, освен ако това не е практически възможно, и на запис, който да се използва единствено за създаване на материал с продължителност не по-голяма от 90 секунди.

(6) Правото на информационно отразяване е безплатно. По изключение може да се предвиди компенсация, която не надхвърля преките допълнителни разходи за осигуряването на достъп.

(7) Не се допуска повторна употреба на репортажа освен по изключение за отбелязване на тематични събития и обзор, като репортажите могат да се запазват в архивите на доставчика на медийни услуги. Когато краткият репортаж е осъществен на основата на достъп до събитието, оригиналният материал на авторите на репортажа се унищожава след произвеждането му, за което се информира операторът с изключителните права.

Раздел III

(Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове

Чл. 19г. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Съветът за електронни медии поддържа в публичния регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на територията на Република България, и посочва на кои от изложените в § 1, т. 23а от допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между списъка и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.

(2) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.

(3) Ако при прилагането на този член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без забавяне въпроса до Европейската комисия.

Чл. 19д. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Без да се засяга прилагането на чл. 13 – 17 от Закона за електронната търговия, доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове предприемат подходящи мерки:

1. за защита на децата от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие, в съответствие с чл. 17а, ал. 1 – 3;

2. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

3. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно Наказателния кодекс – публично подбуждане към извършване на терористични престъпления, престъпления, свързани с детска порнография, и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия.

(2) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове спазват изискванията, посочени в чл. 75, ал. 1 и ал. 4 – 9 по отношение на аудио-визуалните търговски съобщения, които организират и позиционират.

(3) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове вземат подходящи мерки за спазване на определените в чл. 75, ал. 1 и ал. 4 – 9 изисквания за аудио-визуалните търговски съобщения, които не организират и позиционират, а са генерирани от потребители, като се

взема предвид ограниченият контрол, упражняван от платформите за споделяне на видеоклипове над тези аудио-визуални търговски съобщения.

(4) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудио-визуални търговски съобщения, когато потребителите са декларирали съгласно ал. 8, т. 1, че тези съобщения съдържат аудио-визуални търговски съобщения, или когато този факт е известен на доставчика.

(5) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват нормите на Националните етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение "Национален съвет за саморегулация", включително, но не само, с цел ефективно да се намали излагането на деца на търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

(6) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове определят подходящи мерки за изпълнение на целите на този член съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед интереса на аудиторията.

(7) Мерките по ал. 6 трябва да са приложими и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформата за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на чл. 17 от Закона за електронната търговия.

(8) Мерките по ал. 6 в зависимост от случая могат да се състоят от:

1. наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларират дали това видео съдържа аудио-визуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;

2. прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализируют или да предупредят доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове относно посоченото в ал. 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;

3. системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в т. 2;

4. системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;

5. лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в ал. 1 съдържание;

6. системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;

7. прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по жалби на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в т. 2 – 6;

8. ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.

(9) Личните данни на деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове съгласно ал. 8, т. 4 и 6, не се обработват за търговски цели като директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.

(10) Доставчиците на платформите за споделяне на видеоклипове изготвят общи условия, които се съгласуват със Съвета за електронни медии за съответствие с разпоредбите на този член. Те задължително съдържат мерките по ал. 6, с които се гарантира:

1. спазването на посочените в ал. 1 изисквания;

2. безпристрастното уреждане на споровете между доставчиците и потребителите чрез извънсъдебен механизъм, без да се лишават потребителите от правната защита, осигурена от националното право;

3. спазването на изискванията по чл. 75, ал. 1 и ал. 4 – 9 по отношение на търговските съобщения, които не се организират и позиционират от доставчика за платформа за споделяне.

(11) Ако Република България упражни свободата си да наложи на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочени в чл. 28б, параграф 3 от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, се прилагат изискванията, установени в приложимото право на Съюза.

(12) Насърчава се саморегулирането чрез кодекси за поведение на Европейския съюз съгласно чл. 4б. Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се насърчават да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране.

(13) Независимо от прилагането на този закон от Съвета за електронни медии, потребителите на платформите за споделяне на видеоклипове могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с ал. 1 и ал. 6 – 8.

Глава втора **СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ** (Загл. изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.)

Раздел I **Общи условия**

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Съветът за електронни медии е независим специализиран орган, който регулира медийните услуги и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове в случаите и по реда, предвидени в този закон.

(2) При осъществяване на своята дейност Съветът за електронни медии упражнява своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, като се ръководи от интересите на обществото, защитава свободата на словото, независимостта на доставчиците на медийни услуги, медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.

(3) Съветът за електронни медии не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са му възложени с този закон.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Съветът за електронни медии е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, чийто председател е първостепенен разпоредител с бюджет.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) (1) В дейността си Съветът за електронни медии се подпомага от администрация, чиято структура и щат определя самостоятелно съобразно средствата, предвидени за съответната година. За администрацията на Съвета за електронни медии се прилага Законът за администрацията, доколкото друго не е предвидено в този закон.

(2) Дейността на администрацията се осъществява от държавни служители и от лица, работещи по трудово правоотношение. За служителите по трудово правоотношение се прилага чл. 107а от Кодекса на труда.

Чл. 23. Съветът за електронни медии приема правилник за устройството и дейността си.

Раздел II

Състав на Съвета за електронни медии

Чл. 24. (1) (Изм. - ДВ, бр. 47 от 2010 г., в сила от 22.06.2010 г.) Съветът за електронни медии се състои от 5 членове, от които 3 се избират от Народното събрание и 2 се назначават от президента на републиката.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 44 от 2018 г.).

Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 93 от 2005 г., бр. 14 от 2009 г.) Членове на Съвета за електронни медии могат да бъдат лица с българско гражданство, висше образование и опит в следните области: електронни медии, електронни съобщения, журналистика, право или икономика, и имат обществен авторитет и професионално признание.

Чл. 26. Не могат да бъдат членове на Съвета за електронни медии лица, които са:

1. осъждани на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер;
2. еднолични търговци, собственици на капитала на търговски дружества, съдружници, управители, прокуристи или членове на ръководни и контролни органи на търговски дружества и кооперации;
3. (обявена за противоконституционна от КС на РБ - ДВ, бр. 91 от 2013 г.)

били щатни и нещатни сътрудници на бившата Държавна сигурност.

Чл. 27. (1) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) По време на своя мандат, а по т. 4 - две години след изтичането му, по т. 5 - една година след изтичането му, членовете на Съвета за електронни медии не могат:

1. (изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) да заемат друга платена длъжност по трудов договор;
2. да заемат изборни длъжности в държавни и общински органи, в ръководни органи на политически партии и коалиции и в синдикати;
3. да са членове на органи за управление, контрол или надзор на търговски дружества и кооперации;
4. (изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 12 от 2010 г.) да са консултанти или членове на органи за управление, контрол и надзор на доставчици на медийни услуги, както и да придобиват дялове и акции в тях и в рекламни агенции;
5. (доп. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) да са консултанти или членове на органи за управление, контрол или надзор на организации с нестопанска цел - доставчици на медийни услуги;
6. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) да получават под каквато и да е форма възнаграждение от доставчик на медийни услуги, освен съгласно законодателството за интелектуална собственост.

(2) Работодателите, които са в трудово правоотношение с лице, което става член на Съвета за електронни медии, са длъжни по негово искане да му разрешат неплатен отпуск за времетраенето на мандата му. След изтичането или прекратяването на мандата му те са длъжни да го възстановят на заеманата преди това длъжност, ако то пожелае това.

Чл. 28. Преди встъпване в длъжност членовете на Съвета за електронни медии подписват декларация, в която потвърждават, че отговарят на изискванията по този закон. Декларациите се съхраняват в архива на Съвета за електронни медии.

Чл. 28а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) Всеки член на Съвета за електронни медии и конкурсната комисия по чл. 116в е длъжен да разкрие писмено пред Съвета за електронни медии всеки частен интерес по смисъла на Закона за противодействие на корупцията.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Частен интерес е налице и винаги, когато лицата по ал. 1 или членове на техните семейства, както и лица, с които всяко от тях е икономически свързано:

1. (предишна б. "а" - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) предоставят медийни услуги по смисъла на този закон;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г., предишна б. "б", бр. 42 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) бъдат назначени в надзорни или управителни органи на доставчици на медийни услуги, предприятия, които предоставят електронни съобщителни услуги, или юридически лица с регистриран предмет "рекламна дейност" или осъществяващи рекламна дейност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г., бр. 7 от 2018 г.) Задължението на лицата по ал. 1 се осъществява чрез подаване на декларация до Съвета за електронни медии. Декларациите по тази алинея се съхраняват в специален публичен регистър при Съвета за електронни медии.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 42 от 2009 г.) Член на Съвета за електронни медии, който има частен интерес при вземането на дадено решение, е длъжен да го заяви и да не участва в обсъждането и гласуването.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Засегнатата страна, както и всеки заинтересован, може да иска от Административния съд – София област да отмени взетите в нарушение на предходната алинея решения.

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 47 от 2010 г., в сила от 22.06.2010 г.) Членовете на Съвета за електронни медии се избират или назначават за срок шест години. Съставът на Съвета за електронни медии се обновява през две години от квотата на Народното събрание и през три години от квотата на президента.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 47 от 2010 г., в сила от 22.06.2010 г.) Едно лице не може да бъде член на Съвета за електронни медии повече от два мандата. Мандатите не могат да бъдат последователни.

(3) Членовете на Съвета за електронни медии изпълняват задълженията си до встъпването в длъжност на новите членове.

Чл. 30. (1) Мандатът на член на Съвета за електронни медии се прекратява предсрочно при освобождаване на лицето от длъжност или при смърт.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Освобождаването на член на Съвета за електронни медии се извършва с решение на Съвета за електронни медии:

1. (изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) при постъпване на писмено заявление, подадено до председателя на Съвета за електронни медии от лицето, което подава оставка;

2. при трайна фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от шест месеца;

3. при установяване на несъвместимост с изискванията на този закон;

4. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) при влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание "лишаване от свобода" за умишлено престъпление;

5. (нова - ДВ, бр. 42 от 2009 г., изм., бр. 7 от 2018 г., бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за противодействие на корупцията.

(3) При предсрочно прекратяване на мандат на член на Съвета за електронни медии в срок до 1 месец от деня на смъртта или на решението по ал. 2 компетентният орган избира или назначава на негово място нов член до края на съответния мандат.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 42 от 2009 г.) Предсрочно прекратяване на мандата по ал. 2, т. 1, 4 и 5 и при смърт се обявява пред Съвета за електронни медии от неговия председател.

Чл. 31. (1) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) На първото си заседание членовете на Съвета за електронни медии избират от състава си председател за срок една година.

(2) Председателят:

1. представлява Съвета за електронни медии;
2. свиква заседанията на Съвета за електронни медии и ги ръководи;
3. подписва актовете на Съвета за електронни медии, взети в изпълнение на този закон;
4. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) осъществява връзките на Съвета за електронни медии с държавните органи и с доставчиците на медийни услуги, както и с международните организации в областта на медийните услуги;
5. (нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) издава наказателни постановления за нарушения на разпоредбите на този закон;
6. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) подготвя заседанията на Съвета за електронни медии;
7. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) ръководи работата на администрацията;
8. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) контролира изпълнението на приетите актове.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 96 от 2001 г.) Освобождаването на председателя от поста му става с изтичане на едногодишния срок, за който е избран - автоматично, или по негово собствено желание - с решение на Съвета за електронни медии.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Съветът за електронни медии по предложение на всеки един от неговите членове може да вземе решение за предсрочно прекратяване на мандата на председателя поради неизпълнение на неговите задължения.

(6) В решенията по ал. 4 и 5 се определя датата на следващото заседание, на което се провежда нов избор.

Раздел III

Правомощия на Съвета за електронни медии

Чл. 32. (1) Съветът за електронни медии:

1. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) осъществява надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги за спазването на този закон;
2. избира и освобождава генералните директори на БНР и БНТ;
3. утвърждава по предложение на генералните директори членовете на управителните съвети на БНР и БНТ;
4. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) дава становище при изготвяне на нормативни актове и при сключване на междудържавни споразумения в областта на медийните услуги;
5. дава становище по проекта за субсидия от държавния бюджет за БНР и БНТ;
6. утвърждава ежегодно извънбюджетната план-сметка на фонд "Радио и телевизия";
7. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) организира изучаване на обществената оценка за дейността на доставчиците на медийни услуги и на техните медийни услуги;
8. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) дава становище относно измененията на размера на таксите, събирани съгласно тарифата по чл. 102, ал. 6;
9. (доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 96 от 2001 г., доп., бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) взема решения за издаване, изменение, отнемане, прехвърляне и прекратяване на лицензия за радиодейност, за създаване на програми, предназначени за разпространение чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;
10. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) сезира компетентните органи за нарушения на нормативните актове при осъществяване на медийните услуги;
11. определя състава на управителния съвет на фонд "Радио и телевизия", приема правилници за устройството и дейността на фонда и на управителния съвет и назначава изпълнителния директор на фонда;
12. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 12 от 2010 г.) може да издава задължителни указания на доставчиците на медийни услуги за спазване изискванията на чл. 33;

12а. (нова - ДВ, бр. 28 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) приема решения относно предавания, които са създадени и предоставени за разпространение в нарушение на изискванията на чл. 17а, ал. 1 и Кодекса за поведение по чл. 17а, ал. 3, като определя срок за отстраняване на констатираните нарушения не по-дълъг от три дни;

13. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., доп., бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) изисква от Комисията за регулиране на съобщенията информация относно техническите параметри, необходими за наземно аналогово радиоразпръскване на радиопрограми за посочени от Съвета за електронни медии населено място, регион или за цялата територия на Република България, включително свободни радиочестоти, допустими мощности на излъчване, възможни точки на излъчване, както и друга необходима техническа информация;

14. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) провежда конкурс за определяне на радиооператор, на който се издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;

15. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) издава индивидуална лицензия за радиодейност на спечелилия конкурса по т. 14 и уведомява Комисията за регулиране на съобщенията с оглед издаване на същото лице на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;

16. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 12 от 2010 г.) води публичен регистър на:

а) радио- и телевизионни програми, които се разпространяват чрез кабелни електронни съобщителни мрежи, сателит и електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване;

б) радио- и телевизионни програми, които се разпространяват чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;

в) медийни услуги по заявка;

г) предприятия, които разпространяват български и чуждестранни програми;

д) (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) платформите за споделяне на видеоклипове;

16а. (нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) извършва регистрация на радио- и телевизионни програми, изменя и заличава регистрация и издава удостоверения за регистрация;

17. (нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) съвместно с други органи представлява Република България в междудържавни и междуправителствени организации по въпроси, отнасящи се до електронните медии, и осъществява координиращи функции между държавните ведомства и неправителствени организации с оглед формулирането на обща политика по отношение на електронните медии;

18. (доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., предишна т. 12, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) взема други решения в изпълнение на правомощията си по този закон, и влезли в сила международни договори в областта на медийните услуги, по които Република България е страна;

19. (нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) взема решения за издаване, изменение, отнемане, прехвърляне и прекратяване на индивидуална лицензия за радио- и телевизионна дейност на радио- и телевизионни оператори за национални/регионални програми, които имат право да бъдат разпространявани от предприятие, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален и/или регионален обхват;

20. (нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) определя вид и профил на лицензираните по т. 19 български телевизионни програми, които се разпространяват чрез мрежи за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване в случаите и по реда, определени в закон;

21. (нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) съгласува вида и профила на телевизионните програми, които се разпространяват чрез мрежи за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване по реда на този закон;

22. (нова – ДВ, бр. 19 от 2014 г., в сила от 5.03.2014 г.) изработва специализиран мониторинг на дейността на доставчиците на медийни услуги при произвеждане на предизборна кампания, който предоставя на Централната изборителна комисия; обемът и параметрите на специализирания мониторинг се определят по споразумение между Съвета за електронни медии и Централната изборителна комисия, сключено преди откриване на предизборната кампания, независимо от териториалния обхват на програмите;

23. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) предприема и насърчава предприемането на мерки и дейности, насочени към развитие на медийната грамотност в обществото;

24. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) осъществява надзор върху доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове за спазване изискванията на този закон, отнасящи се до тяхната дейност.

(2) В изпълнение на своите правомощия Съветът за електронни медии приема правилници, решения и декларации и дава становища в предвидените от закона случаи.

(3) (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) Съветът за електронни медии приема и публикува списък на събитията с важно обществено значение и обезпечава мерки за защита на достъпа на аудиторията до отразяването им, така че оператор под юрисдикцията на Република България с придобити изключителни права за събития с важно обществено значение да упражнява тези права по такъв начин, че:

1. да не лиши значителна част от аудиторията в страната от възможността да следи тези събития на живо, изцяло или отчасти, а ако това е нужно или уместно, поради обективни причини от обществен интерес - чрез отразяване на тези събития след време, изцяло или отчасти, по безплатната телевизия;

2. да не лиши значителна част от аудиторията в държава - членка на Европейския съюз, или държава - страна по Европейската конвенция за трансгранична телевизия, от възможността да следи на живо, изцяло или отчасти, а ако това е нужно или уместно, поради обективни причини от обществен интерес - чрез отразяване след време, изцяло или отчасти по безплатната телевизия, на събитията с важно обществено значение съгласно разпоредбите, приети от тази друга държава, при условия на взаимност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2011 г.) При неизпълнение на решението по ал. 1, т. 12а председателят на Съвета за електронни медии издава разпореждане по чл. 117, ал. 3, т. 3.

(5) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2011 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(6) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 12 от 2010 г., предишна ал. 4, изм., бр. 28 от 2011 г., отм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(7) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г., предишна ал. 5, бр. 28 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Съветът за електронни медии предоставя на Европейската комисия и на независимите регулаторни органи на държавите - членки на Европейския съюз, в областта на медийните услуги информация, необходима за прилагането на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(8) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Съветът за електронни медии приема рамка за ефективно съвместно регулиране в изпълнение на чл. 4б, ал. 2 и следи за съответствието на актовете по чл. 4б, ал. 1 с нея. Производство може да се образува и по искане на заинтересовано лице. Образувано производство за съответствие приключва с решение на Съвета за електронни медии. В случай че Съветът за електронни медии установи несъответствие с рамката, за доставчиците на медийни услуги и/или доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове не възникват задължения за спазването на съответния акт.

Чл. 33. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., доп., бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 12 от 2010 г.) Съветът за електронни медии осъществява надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги само относно:

1. спазването на принципите по чл. 10 и на съотношението по чл. 19а, ал. 1 и 2;
2. (доп. - ДВ, бр. 28 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) спазването на изискванията на чл. 6, ал. 2 и 3 и чл. 17, ал. 2 и чл. 17а;
3. отразяването на изборите на държавни органи и органи на местното самоуправление;
4. спазването на изискванията относно търговските съобщения;
5. съобразяването с нормите относно благотворителната дейност, спонсорството и продуктовото позициониране;
6. опазването на предвидените от закона тайни в медийните услуги;
7. спазването на изискванията за предаванията, насочени към децата;
8. информацията за решения на правораздавателните и другите държавни органи в предвидените от закона случаи;
9. защитата на правата на потребителите;
10. техническото качество на предаванията и програмите;
11. спазването на предвидените в закона, в лицензиите и във влезлите в сила международни договори, по които Република България е страна, ограничения;
12. спазването на условията на издадените лицензии и извършените регистрации.

Чл. 33а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Политиката за медийна грамотност съдържа мерки за развитието на умения и знания, които позволяват на гражданите:

1. да правят информиран избор за медийното съдържание и за медийните услуги;
2. да използват медийните услуги и медийното съдържание по безопасен начин;
3. да създават медийно съдържание и да участват отговорно, етично и ефективно в различните форми на комуникация.

(2) Министърът на културата:

1. инициира и ръководи дейността по изготвяне на национална политика за медийна грамотност;
2. докладва на Европейската комисия относно изпълнението на мерките за медийна грамотност.

(3) Съветът за електронни медии работи за развитие на медийната грамотност в сътрудничество с широк кръг заинтересовани страни, включително с Министерството на културата, Министерството на образованието и науката и с други органи на публичната власт, доставчици на медийни услуги, академични среди, организации на гражданското общество и потребители, като:

1. участва в изготвянето на национална политика за медийна грамотност;
2. събира информация относно участието на доставчиците на медийни услуги и платформите за споделяне на видеоклипове в изпълнение на политиката по т. 1, анализира резултатите и предприема актуализиране на политиката на всеки три години;
3. изготвя ежегоден доклад за изпълнението на политиката като част от отчета по чл. 39.

Раздел IV

Заседания

Чл. 34. (1) Съветът за електронни медии се свиква на заседания от председателя:

1. по негова инициатива, или
2. по искане на най-малко една трета от членовете му.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Поканата за заседанието съдържа проект за дневния ред на заседанието. Проектът се публикува и на интернет страницата на Съвета за електронни медии не по-късно от 24 часа преди заседанието.

Чл. 35. (1) (Доп. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., предишен текст на чл. 35, изм., бр. 12 от 2010 г.) Съветът за електронни медии провежда заседания, които са редовни, ако

на тях присъстват толкова членове, колкото са необходими за вземане на решения по дневния ред. Решенията се вземат лично и присъствено с явно гласуване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Заседанията на Съвета за електронни медии са публични. За определени точки от дневния ред съветът може да проведе закрито заседание, когато вземането на решение изисква обсъждане на защитена от закон информация.

(3) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Съветът за електронни медии огласява публично взетите решения във връзка с осъществяването на своите правомощия, включително начина, по който прилага закона, както и основанията за промяна на своята практика. В тридневен срок пълните протоколи от заседанията се публикуват на интернет страницата на Съвета за електронни медии. Решенията на Съвета за електронни медии са мотивирани.

Чл. 36. При вземане на решенията си членовете на Съвета за електронни медии се ръководят от принципите на:

1. колегиалност;
2. публичност и прозрачност;
3. независимост при обсъжданията и вземането на решения;
4. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) сътрудничество с държавните органи, доставчиците на медийни услуги и неправителствените организации с дейност в областта на медийните услуги или защитата на авторското право и сродните му права;
5. защита на интересите на зрителите и слушателите.

Чл. 37. (1) Съветът за електронни медии взема решения с обикновено мнозинство от всичките членове.

(2) Решенията по чл. 31, ал. 1 и 5 и чл. 32, ал. 1, т. 3 се вземат с мнозинство две трети от всички членове.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) Ако на три поредни заседания в продължение на един месец не се вземе решение по ал. 2, то се взема с обикновено мнозинство.

Чл. 38. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 96 от 2001 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Решенията на Съвета за електронни медии подлежат на обжалване пред Административния съд – София област.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2011 г.) Обжалването на решенията на Съвета за електронни медии за избор и освобождаване на членовете на управителните съвети и генералните директори на БНР и БНТ, както и на решенията по чл. 30, ал. 2, т. 2 и 3 и по чл. 32, ал. 1, т. 12а, не спира изпълнението им.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., бр. 14 от 2009 г., бр. 12 от 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 75 от 2017 г.) Съветът за електронни медии представя за обсъждане и приемане от Народното събрание годишен отчет за дейността си не по-късно от 31 март на следващата година и го публикува на своята интернет страница.

(2) Съветът за електронни медии ежемесечно издава информационен бюлетин, в който се публикуват взетите решения и актуални статии по проблемите на аудио-визуалната култура, резултатите от мониторинга на доставчиците на медийни услуги, както и проучванията на общественото мнение, поръчани от Съвета за електронни медии, издадените актове за установяване на административни нарушения, наказателните постановления и постановените при тяхното оспорване съдебни решения. Бюлетинът се публикува на страницата на Съвета за електронни медии в интернет.

Раздел V

Финансиране и възнаграждение

Чл. 40. Съветът за електронни медии се финансира от фонд “Радио и телевизия”.

Чл. 41. (1) За времето, през което изпълняват своите функции, членовете на Съвета за електронни медии получават месечно възнаграждение в размер, равняващ се на три средномесечни заплати на заетите лица в народното стопанство по данни на Националния статистически институт.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

(3) Основното месечно възнаграждение се преизчислява всяко тримесечие на основата на средномесечната заплата за последния месец от предходното тримесечие.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Съветът за електронни медии осъществява обмен на информация, необходима за прилагане на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, с националните регулаторни органи и с Европейската комисия, и по-специално на членове 2 – 4 – с регулаторите на другите държави – членки на Европейския съюз.

(2) Когато Съветът за електронни медии бъде уведомен от доставчик на медийни услуги, попадащ под юрисдикцията на Република България, че той ще предоставя услуга, изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава – членка на Европейския съюз, Съветът за електронни медии уведомява националния регулаторен орган на съответната държава.

(3) Когато територия на друга държава – членка на Европейския съюз, е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на Република България и регулаторният орган на тази държава изпрати искане до Съвета за електронни медии във връзка с дейностите на доставчика, Съветът за електронни медии прави всичко възможно да отговори на искането в двумесечен срок или в по-кратък срок, ако това е предвидено в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(4) Когато територията на Република България е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава от Европейския съюз, Съветът за електронни медии може да отправи искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган на съответната държава. При поискване Съветът за електронни медии предоставя на регулаторния орган на държавата от Европейския съюз, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждането на искането.

Чл. 41б. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Съветът за електронни медии участва чрез свои представители в дейността на Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA).

Глава трета

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО И БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ

Раздел I

Общи положения

Чл. 42. (1) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия са юридически лица със седалище София, чиито генерални директори са първостепенни разпоредители с бюджет.

(2) Българското национално радио и Българската национална телевизия осъществяват оперативно управление върху имуществото - държавна собственост, което им е предоставено до влизането на този закон в сила.

Чл. 43. (Отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 44. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Разпространението на радио- и телевизионните програми на БНР и БНТ се извършва чрез електронни съобщителни мрежи и/или съоръжения за наземно аналогово радиоразпръскване, които са собственост на БНР и БНТ, или въз основа на договор с предприятие, предоставящо електронни съобщителни услуги.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Държавата взема необходимите мерки за гарантиране разпространението на програмите на БНР и БНТ на цялата територия на страната при осъществяване на политиката в областта на електронните съобщения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 41 от 2007 г.) Българската национална телевизия и Българското национално радио осигуряват излъчването на националните си програми посредством спътник/спътници върху покритието на териториите на Европа и други континенти, на които има граждани с български произход по данни на Агенцията за българите в чужбина и чрез собствени изследвания.

(4) (Нова - ДВ, бр. 41 от 2007 г.) Средствата за изпълнение на дейностите по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет.

(5) (Нова - ДВ, бр. 41 от 2007 г.) Българската национална телевизия и Българското национално радио предоставят безвъзмездно националните и регионалните си програми на предприятия, осъществяващи електронни съобщения чрез кабелни електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио- и телевизионни програми, както и за спътниково и наземно цифрово радиоразпръскване.

Чл. 45. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия въвеждат и предлагат нови медийни услуги.

(2) Българското национално радио и Българската национална телевизия създават условия за разпространение и прилагане на цифрови и други нови технологии в радио- и телевизионната дейност.

(3) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) Държавата изпълнява задължението по чл. 44, ал. 2, като Съветът за електронни медии издава лицензии на БНР и БНТ за разпространение на програмите им чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(4) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Държавата взема съответните мерки за гарантиране на необходимото цифрово оборудване за създаването на програми в съответствие с приложимите цифрови технологии.

Чл. 46. (1) Българското национално радио и Българската национална телевизия имат право да сключват договори за закупуване на готови аудио- и аудио-визуални произведения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия могат да сключват договори с други доставчици на медийни услуги за доставка, препредаване или обмен на предавания и програми.

(3) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Българското национално радио създава и поддържа музикални състави, които развиват звукозаписна и концертна дейност.

Чл. 47. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия имат право сами да създават програми и предавания или да възлагат създаването им на независими продуценти, както и да участват в съвместни продукции.

(2) Продуценти на новини и актуално-публицистични предавания с политическа и икономическа тематика, разпространявани в програмите на БНР и БНТ, могат да бъдат само Българското национално радио и Българската национална телевизия.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Създаването на аудио- и аудио-визуални произведения от независими продуценти се извършва чрез конкурс и сключване на договор с БНР и БНТ.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Принципите на отношенията и редът за производство на съвместни продукции, за провеждане на конкурси и за сключване на договори с независимите продуценти се уреждат в правилник, приет от управителния съвет.

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 48. Българското национално радио и Българската национална телевизия имат право да включват безплатно в новините си репортажи и информации за събития, за които друг радио-

или телевизионен оператор има изключителни права за отразяване, в съответствие със Закона за авторското право и сродните му права, като задължително обявяват източника на информация.

Раздел II

Програми на БНР и БНТ

Чл. 49. (1) Българското национално радио и Българската национална телевизия създават национални и регионални програми; предавания за чужбина, включително за българите зад граница; предавания, предназначени за българските граждани, за които българският език не е майчин, включително и на техния език.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) Регионалните програми отразяват събития от местно значение. Те се създават в регионалните радио- и телевизионни центрове и са предназначени както за населението от съответния регион, така и за участие в националните радио- и телевизионни програми.

(3) Територията на регионите, регионалните програмни схеми и участието на радио- и телевизионните центрове със собствени предавания при създаването на националните радио- и телевизионни програми се утвърждават от управителните съвети на БНР и БНТ.

Чл. 50. Българското национално радио и Българската национална телевизия изготвят програмната си политика в съответствие с изискванията за национални обществени оператори за радио- и телевизионна дейност.

Чл. 51. Българското национално радио и Българската национална телевизия са длъжни незабавно и безвъзмездно да предоставят при поискване програмно време за служебни съобщения на представители на държавни органи в случаи на бедствие или на непосредствена заплаха за живота, сигурността и здравето на населението или на отделни лица.

Чл. 52. (1) Право на обръщение по БНР и БНТ имат президентът на републиката, председателят на Народното събрание, министър-председателят, главният прокурор и председателите на Конституционния съд, на Върховния административен съд и на Върховния касационен съд.

(2) По решение на Народното събрание БНР и БНТ са длъжни незабавно да предоставят програмно време за пряко предаване на пленарни заседания.

(3) Предоставянето на програмно време по ал. 1 и 2 е безвъзмездно.

(4) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) С цел осигуряване на публичност и прозрачност на дейността на Народното събрание БНТ предоставя програмно време на Народното събрание при условия и по ред, определени в договор.

(5) (Нова – ДВ, бр. 68 от 2020 г.) Българската национална телевизия при условия и по ред, определени в договор, предоставя на Народното събрание за свободно и безвъзмездно ползване сигнал за откритите заседания, които се излъчват в реално време в интернет чрез интернет страницата на Народното събрание.

Чл. 53. (1) Българското национално радио и Българската национална телевизия могат да дадат програмно време за обръщение към вярващите и за предаване на значими религиозни церемонии по искане от:

1. Българската православна църква;
2. други официално регистрирани вероизповедания.

(2) Условията и редът за предоставяне на програмно време по ал. 1 се определят в правилника за организацията и дейността на БНР и БНТ.

Чл. 54. Условията и редът за предоставяне на програмно време по БНР и БНТ при участие в предизборни кампании се определят със закон.

Раздел III Управление на БНР и БНТ

Чл. 55. (1) Органи на управление на Българското национално радио са:

1. управителният съвет на БНР;
2. генералният директор на БНР.

(2) Органи на управление на Българската национална телевизия са:

1. управителният съвет на БНТ;
2. генералният директор на БНТ.

Чл. 56. Генералните директори на БНР и БНТ и членовете на управителните съвети осъществяват своята дейност на основание на договори, с които им се възлага управлението.

Чл. 57. (1) Работодателят, който е в трудово правоотношение с лице по чл. 55, е длъжен да му разреши неплатен отпуск за времетраенето на съответния мандат. След изтичането или прекратяването на мандата той е длъжен да го възстанови на заеманата преди това длъжност.

(2) Лицата по чл. 55, които към момента на избора или утвърждаването от Съвета за електронни медии са в трудово правоотношение с друг работодател, имат право да го прекратят при условията на чл. 325, т. 8 от Кодекса на труда.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 101 от 2010 г.) Лицата по чл. 55, които към момента на избора или утвърждаването от Съвета за електронни медии заемат академични длъжности във висши училища или научни организации, имат право да продължат да извършват преподавателска или научна дейност по време на мандата си.

Чл. 58. (1) Управителните съвети на БНР и БНТ се състоят от по петима членове, утвърждавани от Съвета за електронни медии по предложение на съответните генерални директори.

(2) Управителните съвети на БНР и БНТ включват в състава си съответния генерален директор, който е председател на съвета по право.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) При отсъствие генералният директор на БНТ или БНР упълномощава член на управителния съвет да го замества.

Чл. 59. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Членове на управителните съвети на БНР и БНТ могат да бъдат лица с българско гражданство, които имат местожителство на територията на страната, висше образование и професионален опит в областта на радио- и телевизионната дейност, на културата, журналистиката, аудиовизията, електронните съобщения, правото или икономиката.

(2) Не могат да бъдат членове на управителен съвет на БНР, съответно на БНТ, лица, които са:

1. осъждани на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер;
2. еднолични търговци, собственици, съдружници, управители, прокуристи или членове на ръководни и контролни органи на търговски дружества и кооперации;
3. (обявена за противоконституционна от КС на РБ - ДВ, бр. 91 от 2013 г.)

били щатни и нещатни сътрудници на бившата Държавна сигурност.

Чл. 60. (1) Мандатът на управителните съвети на БНР и БНТ е 3 години.

(2) Едно лице може да бъде избрано в управителен съвет на БНР или в управителен съвет на БНТ за не повече от два мандата.

(3) Едно лице не може едновременно да бъде член на управителните съвети на БНР и БНТ, както и да е член на един от тях и на Съвета за електронни медии.

(4) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2016 г., в сила от 5.08.2016 г.) В случай че при изтичане на мандата на генералните директори на БНР, съответно на БНТ, изборът по чл. 66, ал. 1 не е осъществен и се прилага разпоредбата на чл. 66, ал. 4, членовете на управителните съвети на БНР, съответно на БНТ, изпълняват своите правомощия до утвърждаването на новите управителни съвети от Съвета за електронни медии.

Чл. 61. (1) Мандатът на член на управителен съвет се прекратява предсрочно от Съвета за електронни медии по предложение на съответния генерален директор на основанията за предсрочно прекратяване на мандат на член на Съвета за електронни медии.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

Чл. 62. Управителният съвет на БНР, съответно управителният съвет на БНТ:

1. определя основните насоки за развитие, обема и структурата на програмата;
2. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) приема правилници за структурата и организацията на дейността, за работната заплата, за заплащането на извънщатните сътрудници, за редакционната дейност, за рекламната дейност, за съхраняването и ползването на фондовете и за независимите и съвместните продукции;
3. (изм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) определя основните насоки за развитие, обема и структурата на програмата и одобрява създаването на програми съвместно с други физически и юридически лица или радио- и телевизионни оператори по предложение на генералния директор на БНТ;
4. приема структурата и щатното разписание на служителите, условията и реда за сключване на договори с извънщатни сътрудници и журналисти;
5. приема проектобюджета и включената в него субсидия от държавния бюджет; след съгласуване със Съвета за електронни медии изпраща в Министерството на финансите проекта за субсидия за включването ѝ в проекта за Закон за държавния бюджет;
6. приема бюджета и неговото разпределение, числеността на персонала, средната работна заплата и средствата за работна заплата;
7. приема отчета за изпълнение на бюджета;
8. по предложение на генералните директори взема решение за откриване и закриване на регионални центрове и определя техния статут, структура и управление, съгласувано със Съвета за електронни медии;
9. (нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) приема промени по бюджета на първостепенния разпоредител с бюджет, включително по бюджетите на второстепенните разпоредители с бюджет;
10. (нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) определя разпоредителите с бюджет от по-ниска степен по съответните бюджети;
11. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) определя професионални изисквания към категории заети лица в радио- и телевизионната дейност;
12. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) утвърждава длъжностните характеристики на служителите;
13. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) утвърждава всички договори за реклама и спонсорство, както и всички други договори със стойност над посочената в правилниците за организация и дейност;
14. (предишна т. 12 - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) утвърждава сключването и прекратяването на трудовите договори на ръководни длъжностни лица в БНР, съответно в БНТ, и техните поделения съгласно списък на длъжностите, посочени в правилниците за организацията и дейността им;
15. (предишна т. 13 - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) решава други въпроси в кръга на своята компетентност.

Чл. 63. (1) Управителните съвети на БНР и БНТ се свикват на заседания от генералния директор:

1. по негова инициатива, или

2. по искане на най-малко двама от членовете на съвета.

(2) Поканата за заседанието съдържа проект за дневния ред на заседанието.

(3) Заседанията са редовни, ако на тях присъстват членове, достатъчни за вземане на решения по предварително обявения дневен ред.

Чл. 64. Управителните съвети на БНР и БНТ вземат решение с обикновено мнозинство от всички членове.

Чл. 65. Членовете на управителните съвети получават от БНР, съответно от БНТ, за времето на мандата си месечно възнаграждение в размер на три четвърти от месечното възнаграждение на членовете на Съвета за електронни медии.

Чл. 66. (1) (Доп. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) За генерални директори на БНР, съответно на БНТ, се избират лица, отговарящи на изискванията за член на Съвета за електронни медии. За кандидатите за генерален директор на БНР се изисква не по-малко от петгодишен трудов стаж в радио, а за кандидатите за генерален директор на БНТ не по-малко от петгодишен трудов стаж в телевизия.

(2) Мандатът на генералните директори на БНР, съответно на БНТ, е 3 години.

(3) Генералните директори на БНР, съответно на БНТ, могат да бъдат избирани на същата длъжност за не повече от два последователни 3-годишни мандата.

(4) (Нова – ДВ, бр. 46 от 2016 г.) В случай че при изтичане на мандата на генералния директор на БНР, съответно на БНТ изборът по ал. 1 не е осъществен, те продължават да изпълняват своите правомощия до встъпване в длъжност на новите генерални директори.

Чл. 67. (1) (Предишен текст на чл. 67 - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Мандатът на генералния директор на БНР, съответно на БНТ, се прекратява предсрочно:

1. на основанията, предвидени за предсрочно прекратяване на мандат на член на Съвета за електронни медии;

2. ако се установи, че извършва или допуска извършването от други лица на груби или системни нарушения на разпоредбите относно принципите за осъществяване на дейността на радио- и телевизионните оператори.

(2) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) При предсрочно прекратяване на мандат на генерален директор и до провеждане на нов избор, който да се проведе в срок до три месеца, ръководството на съответната организация се възлага на лице, определено от Съвета за електронни медии и отговарящо на изискванията по чл. 66.

Чл. 68. (1) (Предишен текст на чл. 68 - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Генералният директор на БНР, съответно на БНТ:

1. провежда програмната политика;

2. осъществява оперативното ръководство на БНР, съответно на БНТ, и на тяхното имущество;

3. предлага на Съвета за електронни медии за утвърждаване членовете на управителния съвет и прави предложение до Съвета за електронни медии за предсрочното прекратяване на мандата им;

4. свиква и председателства заседанията на управителния съвет;

5. сключва и прекратява трудовите договори на служителите;

6. осъществява правата на работодател по Кодекса на труда;

7. представлява БНР, съответно БНТ, пред всички физически и юридически лица в страната и в чужбина;

8. организира съставянето на проектобюджета и го внася в управителния съвет за утвърждаване;

9. организира изпълнението, приключването и отчитането на бюджета и го внася за приемане от управителния съвет.

(2) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Генералният директор на БНТ избира физически и юридически лица или радио- и телевизионни оператори, с които създават съвместно радио- и телевизионни програми.

Чл. 69. Генералните директори на БНР и БНТ получават месечно възнаграждение в размер, равен на възнаграждението на председател на постоянна комисия на Народното събрание.

Раздел IV

Финансиране на БНР и БНТ

Чл. 70. (1) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия съставят, изпълняват, приключват и отчитат бюджет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Управителните съвети на БНР и БНТ в рамките на бюджетите си утвърждават бюджет на регионалните радио- и телевизионни центрове и другите структурни звена.

(3) В приход на бюджета на БНР и БНТ постъпват:

1. финансиране от фонд “Радио и телевизия”;
2. субсидия от държавния бюджет;
3. собствени приходи от реклама и спонсорство;
4. постъпления от допълнителни дейности, свързани с радио- и телевизионната дейност;
5. дарения и завещания;
6. лихви и други приходи, свързани с радио- и телевизионната дейност;
7. (нова – ДВ, бр. 106 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) приходи от дейността на музикалните състави по чл. 46, ал. 3 – за БНР.

(4) Субсидията от държавния бюджет е:

1. за подготовка, създаване и разпространение на национални и регионални програми; субсидията се определя на базата на норматив за час програма, утвърден от Министерския съвет;

2. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) целева субсидия за придобиване и основен ремонт на дълготрайни активи по списък, ежегодно утвърждаван от министъра на финансите.

(5) Разходната част на бюджета се съставя по класификацията на разходите на държавния бюджет.

(6) Превишението на приходите над разходите в края на годината е преходен остатък и се включва към бюджета за следващата година.

Чл. 71. Българското национално радио и Българската национална телевизия подпомагат създаването и изпълнението на национална аудио-, съответно аудио-визуална продукция, като отделят за създаване на ново производство, както следва:

1. Българското национално радио отделя за създаване и изпълнение на български музикални и радиодраматични произведения не по-малко от 5 на сто от субсидията на държавния бюджет и фонд “Радио и телевизия”;

2. (Нова – ДВ, бр. 106 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Българското национално радио отделя за цялостната издръжка на музикалните си състави не повече от 10 на сто от субсидията на държавния бюджет и фонд “Радио и телевизия”;

3. (Предишна т. 2 - ДВ, бр. 106 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Българската национална телевизия отделя за българско филмово телевизионно творчество не по-малко от 10 на сто от субсидията на държавния бюджет и фонд “Радио и телевизия”.

Глава четвърта
ТЪРГОВСКИ СЪОБЩЕНИЯ
(Загл. изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

Раздел I
Общи положения

Чл. 72. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Търговските съобщения са аудио-визуални търговски съобщения и търговски съобщения в радиоуслуги.

Чл. 73. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Аудио-визуални търговски съобщения са изображения със или без звук, предназначени да рекламират пряко или непряко стоки, услуги или репутация на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност, или да съдействат за популяризирането на кауза или идея, или да предизвикат друг ефект, желан от рекламирация, придружаващи или включени в дадено предаване или в генериран от потребител видеоклип срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция.

(2) Търговски съобщения в радиоуслуги са звукови съобщения, предназначени да рекламират пряко или непряко стоки, услуги или репутация на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност, или да съдействат за популяризирането на кауза или идея, или да предизвикат друг ефект, желан от рекламирация, придружаващи или включени в дадено предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция.

Чл. 74. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) (1) Реклама е форма на търговско съобщение, придружаващо или включено в аудио-визуално или радиопредаване срещу заплащане или подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция на публично или частно предприятие или физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, или да съдейства за популяризирането на кауза или идея, или да предизвика друг ефект, желан от рекламирация срещу заплащане.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Спонсорство е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители видеоклипове или на предавания, с цел популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.

(3) Телевизионен пазар или радиопазар е форма на търговско съобщение, което представлява всяко пряко предложение към аудиторията с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения в аудио-визуално предаване или радиопредаване срещу заплащане.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Позициониране на продукт е форма на търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или търговска марка в предаване или генериран от потребител видеоклип срещу заплащане или друго подобно възнаграждение.

(Раздел II – загл. отм., ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Търговските съобщения, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, трябва ясно да се разпознават като такива. Скрытите търговски съобщения са забранени.

(2) Скрыто търговско съобщение е представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик

на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане.

(3) Производителите на стоки и доставчиците на услуги не могат да оказват влияние върху редакционното съдържание.

(4) В търговските съобщения не трябва да се използват техники, действащи върху подсъзнанието. Техники за подсъзнателни внушения са индиректни методи, които не са обозначени като търговски съобщения и не се разпознават от аудиторията като такива, но могат да формират подсъзнателна психическа реакция и нагласа в аудиторията към представяните стоки и услуги.

(5) Търговските съобщения не трябва да:

1. засягат човешкото достойнство;
2. включват или насърчават каквито и да са прояви на дискриминация, основана на признаци като пол, раса или етнически произход, националност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;
3. насърчават поведение, което застрашава здравето или безопасността;
4. насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда.

(6) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Забраняват се всички форми на търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия, както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.

(7) Търговските съобщения за алкохолни напитки не трябва да са насочени специално към деца и не могат да насърчават прекомерната употреба на такива напитки.

(8) Забраняват се търговските съобщения за лекарствени продукти, които се отпускат само по лекарско предписание, или за лечение, което се назначава само по лекарско предписание, с изключение на случаите по чл. 248 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина.

(9) Търговските съобщения не трябва да:

1. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) създават опасност за физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата;
2. убеждават пряко децата да закупят или да вземат под наем продукт или услуга, използвайки тяхната неопитност или доверчивост;
3. насърчават децата пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги;
4. злоупотребяват със специалното доверие, което децата имат в своите родители, учители или други лица;
5. показват безпричинно децата в опасни ситуации.

(10) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2013 г., в сила от 1.04.2013 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Нивата на звука в аудио-визуалните търговски съобщения и търговските съобщения в радиоуслуги следва да са съобразени с единния стандарт по чл. 4б, ал. 1, т. 2.

(11) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Търговските съобщения за алкохолни напитки в аудио-визуални медийни услуги по заявка, с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти, трябва да отговарят на критериите, предвидени в чл. 88.

Чл. 76. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 12 от 2010 г., доп., бр. 28 от 2011 г., изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по чл. 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящи търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен. Правилата имат за цел ефективно намаляване на излагането на деца на търговски съобщения за подобни храни и напитки, както и да се гарантира, че тези търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

(2) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по чл. 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящите аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези правила се цели ефективно намаляване на излагането на децата на аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки.

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 12 от 2010 г.) Не се допуска разпространяването на търговски съобщения, съдържащи порнография или подтикващи към насилие и незачитане на човешкото достойнство, както и към поведение, което нарушава обществения ред и общоприетите морални норми. Не се допускат търговски съобщения с еротично съдържание с участие на деца или предназначени за тях.

Чл. 78. (Изм. - бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги уреждат включването на търговски съобщения в медийните услуги с писмени договори.

Чл. 79. (Изм. - бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги съдействат на Съвета за електронни медии за стриктното прилагане на закона, като при мотивирано искане му предоставят необходимите данни и документи за нуждите на регулирането.

Чл. 80. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 70 от 2006 г., бр. 12 от 2010 г.) (1) В търговските съобщения не могат да се използват гербът, знамето и химнът на Република България, както и гласовете и образите на действащи журналисти - водещи на новини.

(2) Лицата по ал. 1 могат да участват в популяризирането на кауза или идея.

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 12 от 2010 г.) Търговските съобщения за стоки и услуги, чието производство или търговия подлежат на лицензионен режим съгласно чл. 9, ал. 1, т. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност или за чиято реклама се изисква разрешение, могат да бъдат включвани в медийни услуги само след представяне на съответния лиценз или разрешение.

Раздел II **(Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)** **Спонсорство**

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Спонсорираните медийни услуги или предавания трябва да отговарят на следните изисквания:

1. тяхното съдържание, а при програмите - тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;

2. те да не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, особено чрез споменаване на тези стоки и услуги в предаванията;

3. зрителите да са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство;

4. ясно да се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговите продукти или услуги или на техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Медийните услуги или предавания не могат да бъдат спонсирани от лица, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия, както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.

(3) При спонсорирането на медийни услуги или предавания от производители или търговци с лекарствени продукти или от лечебни заведения може да се рекламира името или образът на спонсора, като не се допуска реклама на конкретни лекарствени продукти, които се отпускат само по лекарско предписание, или на лечение, което се назначава само по лекарско предписание.

(4) Не могат да бъдат спонсорираны новини и актуално-публицистични предавания за текущи събития.

(5) Не могат да бъдат спонсори на предавания политически партии и организации, както и религиозни организации.

(6) Забранено е показването на логото на спонсор в детски и религиозни предавания.

Раздел III

(Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

Позициониране на продукти

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Позиционирането на продукти се разрешава, освен:

1. в новини и в актуално-публицистични предавания, предавания по потребителски въпроси и религиозни предавания;

2. в детски предавания;

3. в аудио-визуални медийни услуги на обществени доставчици с изключение на позициониране на продукти в кинематографични произведения, във филми и сериали, създадени за аудио-визуални медийни услуги.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(3) (Отм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.).

(4) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Не съставляват позициониране на продукти случаите, когато включването на продукт или услуга в дадено предаване не е извършено срещу заплащане, а е предоставено за нуждите на осигуряване на предаването с гардероб, реквизит, награди, настаняване, терен за снимки или други подобни и съответните продукти и услуги не са на значителна стойност.

(5) Значителна стойност по смисъла на ал. 4 е тази, която надвишава 5 пъти средната стойност на търговските съобщения, излъчвани в съответното предаване, съобразно предварително обявената тарифа на съответния доставчик на медийни услуги.

(6) Доставчиците имат право да обявят по подходящ начин предоставянето на стоки и услуги по ал. 4 във финалните надписи на съответното предаване.

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 93 от 2005 г., бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. тяхното съдържание и организирането им в програмна схема при линейни услуги или в каталог при нелинейни медийни услуги по заявка да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакцията на независимост на доставчика на медийни услуги;

2. да не насърчават пряко покупката или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично тези стоки или услуги;

3. да не изтъкват неоправдано съответния продукт;

4. аудиторията да е ясно информирана за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване на аудиторията; това изискване не се прилага за предаване, което не е произведено или поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него лице.

(2) Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:

1. цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;

2. конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

(3) Ограниченията по ал. 2 се прилагат само за предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

Раздел IV (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

Реклама и пазар в телевизионни програми

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Рекламата и телевизионният пазар трябва да са ясно разпознаваеми и да се различават от редакционното съдържание.

(2) Рекламата и телевизионният пазар трябва да са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства, без с това да се ограничава използването на нови рекламни техники.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При разпространение на спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при разпространението на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключение.

Чл. 86. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 21 от 2006 г., бр. 12 от 2010 г.) (1) Когато рекламни и телепазарни спотове са разположени по време на предаванията, те не трябва да нарушават целостта на предаванията предвид естествените интервали, продължителността и естеството им и правата на носителите на права.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания могат да бъдат прекъсвани от рекламен и/или телепазарен спот по веднъж за всеки период с програмирана продължителност от най-малко 30 минути.

(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Детски предавания могат да бъдат прекъсвани от рекламен спот по веднъж за всеки период с програмирана продължителност от най-малко 30 минути, при условие че определената продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Телепазарни спотове са забранени по време на детски предавания.

(4) Излъчването на реклама или телевизионен пазар не се допуска по време на национални чествания и религиозни служби.

(5) Не се допускат платени репортажи в новини.

Чл. 87. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Забранява се телевизионният пазар на лекарствени продукти, за които се изисква разрешение за употреба съгласно Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, както и телевизионният пазар на лечебна дейност.

Чл. 88. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 12 от 2010 г.) Рекламата и телевизионният пазар за алкохолни напитки не трябва да:

1. бъдат насочени конкретно към деца или, в частност, да представят деца, употребяващи тези напитки;

2. правят връзка между употребата на алкохол и по-високи постижения или управлението на моторни превозни средства;

3. създават впечатлението, че употребата на алкохол допринася за социален или сексуален успех;

4. съдържат твърдения, че алкохолът има терапевтични качества или че има стимулиращ или успокояващ ефект, или че може да решава лични конфликти;

5. насърчават прекалената употреба на алкохолни напитки или да представят въздържанието или умереността в отрицателна светлина;

6. подчертават, че високото алкохолно съдържание е положително качество на напитките.

(Раздел III – загл. отм., ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в интервала между 6,00 и 18,00 ч. не може да надхвърля 20 на сто от този интервал. Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в интервала между 18,00 и 00,00 ч. не може да надхвърля 20 на сто от този интервал.

(2) Алинея 1 не се прилага за:

1. самопромоция и съобщения, направени от оператора за неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, както и за предавания и медийни услуги на свързани с него лица, предоставящи медийни услуги;
2. промоция на европейски филми;
3. призови за благотворителност и общественополезни каузи;
4. съобщения относно спонсорство;
5. позициониране на продукти;
6. неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотовете за телевизионно пазаруване, а също и между отделните спотове.

Чл. 90. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Общото времетраене на рекламата за всяка отделна програма не може да надвишава:

1. за БНТ - 15 минути на денонощие и 4 минути на час;
2. за БНР - 6 минути на час.

(2) Българската национална телевизия има право да използва до една трета от общия обем на рекламното време за денонощието в часовия пояс от 19,00 до 22,00 ч.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) В програми на БНР и БНТ, предназначени за регионално разпространение, общото времетраене на рекламата не може да надхвърля 6 минути на час.

(4) Ограниченията по ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат за рекламата, включена в предавания по време на отразяване на прояви на изкуството, културата и спорта с общонационално и международно значение. В този случай за времетраенето на рекламата се прилагат общите разпоредби.

Чл. 91. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Прозорците за телевизионен пазар трябва да са ясно разпознаваеми като такива чрез визуални и звукови средства и да са с минимална непрекъсваема продължителност 15 минути.

Чл. 92. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Разпоредбите на раздели I, II и III се прилагат съответно за телевизионни програми, посветени изключително на реклама и телевизионен пазар, както и за телевизионни програми, посветени изключително на самопромоция, като разпоредбите се тълкуват и прилагат съобразно естеството и характера на тези програми.

(2) Разпоредбите на чл. 86, ал. 1 относно спазването на авторските и сродните им права, на ал. 4 и 5, чл. 87 и 88 се прилагат съответно и за рекламата в радио и за радиопазара.

Глава пета

ФИНАНСИРАНЕ НА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННАТА ДЕЙНОСТ

Раздел I

Такси

Чл. 93. (1) За финансиране на обществената радио- и телевизионна дейност се заплаща месечна такса въз основа на всеки регистриран електромер.

(2) Не се заплаща такса при електромер за трифазен ток, регистриран за производствени нужди.

(3) Лицата, които не притежават радио- и телевизионни приемници или не приемат радио- и телевизионни предавания, заявяват това с декларация, подадена пред съответната служба. Те се освобождават от заплащане на таксата по ал. 1 от деня на подаване на декларацията.

(4) (Частично обявена за противоконституционна от КС на РБ, относно израза “по всяко време” - ДВ, бр. 60 от 1999 г.)

Съответната служба може по всяко време да извърши проверка за верността на декларацията. Ако се установи неверност на декларацията или лицето не допусне да се извърши проверка за верността на декларацията, таксата се дължи в двоен размер за цялото време от деня на подаване на декларацията.

Чл. 94. (1) Гражданите заплащат месечна такса по чл. 93 в размер 0,6 на сто от минималната работна заплата за страната, определена от Министерския съвет, за всеки регистриран електромер.

(2) Юридическите и физическите лица, осъществяващи търговска дейност, както и държавните и общинските организации заплащат месечна такса в размер 2,5 на сто от минималната работна заплата за страната, определена от Министерския съвет, за всеки регистриран електромер.

Чл. 95. Таксата по чл. 94 се заплаща заедно с дължимите суми за ползвана електрическа енергия по съответния за това ред чрез касите на електроснабдителните предприятия на “Националната електрическа компания” - ЕАД.

Чл. 96. Освобождават се от заплащане на такси граждани с увреден слух или зрение с II група инвалидност.

Чл. 97. (1) Не се плаща такса при ползване на приемници и устройства от здравни заведения, детски домове и градини, образователни, социални и културни институции по списък, предложен от съответните министерства и ведомства и утвърден от Съвета за електронни медии, както и ако приемниците и устройствата се ползват като монитори.

(2) Списъкът по ал. 1 се публикува в Информационния бюлетин на Съвета за електронни медии и периодично се актуализира.

Раздел II

Фонд “Радио и телевизия”

Чл. 98. Създава се фонд “Радио и телевизия” към Съвета за електронни медии за финансиране на радио- и телевизионната дейност.

Чл. 99. (1) Фонд “Радио и телевизия” се ръководи от управителен съвет, чийто състав се определя от Съвета за електронни медии.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 88 от 2005 г., бр. 12 от 2010 г.) Управителният съвет задължително включва по един представител на Министерството на финансите, на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на обществените радио- и телевизионни доставчици на медийни услуги и на търговските радио- и телевизионни доставчици на медийни услуги.

(3) Съветът за електронни медии приема правилници за устройството и дейността на фонд “Радио и телевизия” и на неговия управителен съвет.

Чл. 100. Управителният съвет избира от състава си председател.

Чл. 101. (1) Съветът за електронни медии назначава изпълнителен директор на фонд “Радио и телевизия”, който ръководи оперативната дейност на фонда.

(2) Изпълнителният директор не може да бъде член на управителния съвет.

Чл. 102. (1) (Предишен текст на чл. 102, изм. и доп. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 93 от 2005 г.) Средствата във фонд "Радио и телевизия" се набират от:

1. събраните месечни такси за приемане на радио- и телевизионни програми;
2. първоначалните и годишните лицензионни, съответно регистрационни такси, събирани от Съвета за електронни медии;
3. лихви върху средствата, набирани във фонда;
4. дарения и завещания;
5. други източници, определени в закон.

(2) Лицензионните и регистрационните такси, събирани от Съвета за електронни медии, покриват административните му разходи за дейностите, свързани с лицензирането, регистрирането и надзора върху дейността за спазване на условията, предвидени в лицензиите, и на условията, при които е извършена регистрацията.

(3) Радио- и телевизионните оператори заплащат такси, както следва:

1. първоначална лицензионна такса, включително:
 - а) за проверка на редовността на документите;
 - б) за издаване на лицензията;
2. първоначална регистрационна такса, включително:
 - а) за проверка на редовността на документите;
 - б) за извършване на регистрацията и за издаване на удостоверение;
3. годишна такса:
 - а) за надзор върху дейността на лицензирания радио- и телевизионен оператор за спазването на закона и на условията, при които е издадена лицензията;
 - б) за надзор върху дейността на регистрирания радио- и телевизионен оператор за спазване на заявления програмни проект, програмна концепция, програмни профил или програмна схема;
4. такса за изменение и допълнение на лицензията, съответно за промени в регистрираните обстоятелства, включително:
 - а) за разглеждане на искането;
 - б) за извършване на промените;
5. такса за удължаване срока на лицензията;
6. такса за издаване на дубликат на лицензията, съответно на удостоверението за регистрация;
7. (нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) такса за издаване на удостоверение за вписване в регистъра по чл. 125к.

(4) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчиците на медийни услуги по заявка заплащат такси, както следва:

1. за проверка редовността на документите за първоначално вписване в публичния регистър по чл. 125к и за вписване на настъпили промени;
2. за издаване на удостоверение за вписване;
3. годишна такса за надзор.

(5) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове заплащат такси, както следва:

1. за проверка редовността на документите за първоначално вписване в публичния регистър по чл. 125к и за вписване на настъпили промени;
2. за издаване на удостоверение за вписване;
3. годишна такса за надзор.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., предишна ал. 4, изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Размерът на първоначалната такса по ал. 3, т. 1 и 2, по ал. 4, т. 1 и 2 и по ал. 5, т. 1 и 2 се определя съобразно необходимите административни разходи на Съвета за електронни медии по подготовката и издаването на лицензията, на регистрацията или за вписването на услугата по заявка или платформата за споделяне на видеоклипове.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., предишна ал. 5, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Размерът на годишната такса се определя съобразно необходимите административни разходи на

Съвета за електронни медии за надзора по спазването на условията за предоставянето на услугите по този закон въз основа на следните критерии:

1. брой на регистрираните жители, които могат да бъдат обслужени от лицензираната, регистрираната услуга или услугата по чл. 125ж;
2. териториален обхват на услугата;
3. вид на услугата.

(8) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Размерът, сроковете и начините на заплащането на таксите по ал. 3 – 5 се определят с Тарифа за таксите за радио- и телевизионна дейност, одобрена от Министерския съвет. Тарифата се внася в Министерския съвет от министъра на културата по предложение на Съвета за електронни медии.

(9) (Предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Таксите по ал. 3 – 5 се определят в съответствие със следните принципи:

1. равнопоставеност на доставчиците на медийни услуги, съответно на доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове;
2. пропорционалност по отношение на административните разходи;
3. насърчаване на конкуренцията и на предоставянето на нови услуги;
4. задоволяване потребностите на обществото от качествени услуги.

(10) (Предишна ал. 8, изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчиците на медийни услуги и доставчиците на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове заплащат еднакви такси при еднакъв по вид и обхват дейност.

(11) (Предишна ал. 9, изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Приходите от таксите по ал. 3 – 5 се администратират от Съвета за електронни медии.

Чл. 103. (1) Средствата от фонд “Радио и телевизия” се разходват за:

1. финансиране на БНР и БНТ;
2. финансиране на Съвета за електронни медии;
3. финансиране на проекти с национално значение, свързани с внедряване и използване на нови технологии в радио- и телевизионната дейност;
4. финансиране на значими културни и образователни проекти;
5. финансиране на проекти и дейности, предназначени да разширят разпространението на радио- и телевизионните програми по население и/или територия;
6. управлението на фонда;
7. “Националната електрическа компания” - ЕАД, във връзка със събирането на таксите по чл. 93.

(2) Финансирането на БНР и БНТ е:

1. за подготвяне, създаване и разпространение на национални и регионални програми по норматив за час програма, определен от Съвета за електронни медии по предложение на БНР и БНТ;

2. целево финансиране за дълготрайни материални активи.

(3) Съветът за електронни медии открива извънбюджетна сметка в Българската народна банка за съхраняване на средствата на фонд “Радио и телевизия”.

Чл. 104. Превишението на приходите над разходите в края на годината е преходен остатък и се използва през следващата година по предназначение.

Глава шеста

ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РЕГИСТРИРАНЕ НА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННИ ОПЕРАТОРИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.)

Раздел I

Общи положения

Чл. 105. (1) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., доп., бр. 77 от 2002 г., изм., бр. 14 от 2009 г.) Радио- и телевизионна дейност за създаване на програми, предназначени за разпространение чрез електронни съобщителни мрежи, когато се ползва индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, се осъществява въз основа на индивидуални лицензии, издадени от Съвета за електронни медии при условията и по реда на този закон.

дейност, издадена по реда на чл. 116, 116а, 116б, 116в и 116г, Съветът за електронни(2) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 10 от 2007 г., бр. 14 от 2009 г.) За осъществяване на радио- и телевизионна дейност могат да кандидатстват:

1. физически лица - еднолични търговци, и юридически лица, регистрирани по българското законодателство;

2. юридически лица, регистрирани по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 93 от 2005 г., бр. 14 от 2009 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия осъществяват радио- и телевизионна дейност като национални обществени оператори въз основа на лицензии, издадени без конкурс, или въз основа на регистрации.

(4) Не могат да кандидатстват за издаване на лицензии:

1. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 14 от 2009 г.) юридически лица, на които е отказано или е отнето разрешението за извършване на застрахователна дейност;

2. юридически лица, в които юридическите лица по т. 1 или съдружниците или акционерите в тях притежават дялово участие;

3. (доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 27 от 2018 г.) физически лица - еднолични търговци, и юридически лица, които не могат да докажат собствеността на имуществото си или на капитала;

4. (доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) юридически лица, в които физически лица - едноличните търговци, и юридическите лица по т. 3 или съдружниците или акционерите в тях притежават дялово участие;

5. (доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) физически лица - еднолични търговци, и юридически лица, които през последните пет години, предхождащи кандидатстването за лицензия, са обявени в несъстоятелност или са в производство за обявяване в несъстоятелност или в ликвидация;

6. юридически лица, в които като съдружници или акционери участват лица, включени в списъка по чл. 3, ал. 1 от Закона за информация относно необслужвани кредити;

7. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.);

8. (отм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.);

9. (отм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.);

10. (нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) еднолични търговци и юридически лица, които през последната година, предхождаща кандидатстването за лицензия, са получили отказ за същия вид лицензирана дейност или издадена по този закон лицензия им е била отнета.

(5) (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) Съветът за електронни медии възлага проверката по ал. 4 на съответните компетентни органи.

(6) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 10 от 2007 г.) Кандидатите за лицензия трябва да предоставят на Съвета за електронни медии следните документи съгласно изискванията на този член:

1. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2007 г.) удостоверение за актуално състояние, а чуждестранните лица - съответния документ, издадени не по-рано от един месец преди датата на подаване на заявлението по чл. 111;

2. документи, доказващи произхода на капитала за последните три години назад, включително заверен счетоводен отчет, считано от датата на подаване на документите;

3. списък на медийните предприятия, в които са акционери или съдружници.

(7) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 106. (1) Лицензията е лична.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Прехвърляне на лицензия се допуска от Съвета за електронни медии при спазване на изискванията към лицата за първоначално лицензиране.

(3) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г.) При прехвърляне на лицензия за радио- и телевизионна медии в 14-дневен срок уведомява Комисията за регулиране на съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 20 от 2021 г.) В 10-дневен срок от уведомлението по ал. 3 Комисията за регулиране на съобщенията прехвърля разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване на лицето, на което е прехвърлена съответната лицензия за радио- и телевизионна дейност, при спазване на условията и реда по чл. 121, ал. 7 и чл. 122 от Закона за електронните съобщения.

Чл. 107. (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

Чл. 108. При представяне на документите за получаване на лицензии по чл. 111 кандидатите декларират, че не притежават дялове, акции или друг вид права за участие в радио- и телевизионни оператори над допустимия размер според антимонополното законодателство на Република България.

Чл. 109. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Лицензиите се издават за срок до 20 години. Срокът може да бъде продължен с решение на Съвета за електронни медии по искане на лицензирания по реда на чл. 125.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Срокът на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване трябва да отговаря на срока на лицензията по този закон.

Чл. 110. (1) Лицензията за радио- и телевизионна дейност съдържа:

1. наименованието (фирмата) и седалището на радиооператора или телевизионния оператор;

2. вида (обществен или търговски);

3. датата на издаване на лицензията;

4. началната дата на разпространение на програмата;

5. обхвата на разпространение (национален, регионален, местен);

6. срока на лицензията;

7. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) техническите и други изисквания към програмите, включително изисквания за предоставяне на програмите за разпространение в некодирен вид.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 93 от 2005 г., бр. 12 от 2010 г.) В лицензията се включват задължения за спазване изискванията на чл. 6, ал. 2 и 3 и принципите за осъществяване на радио- и телевизионна дейност по чл. 9, ал. 1 и чл. 10, включително период и график за постигане на предвидените в чл. 19а, ал. 1 и 2 съотношения.

Раздел II

Ред за издаване на лицензия

Чл. 111. (1) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., предишен текст на чл. 111, бр. 10 от 2007 г.) Кандидатите за лицензия за радио- и телевизионна дейност подават писмено заявление до Съвета за електронни медии, към което прилагат:

1. учредителен акт;

2. (изм. - ДВ, бр. 34 от 2006 г., доп., бр. 14 от 2009 г.) удостоверение за търговска регистрация или документи, удостоверяващи създаването на юридическото лице, издадени не по-рано от един месец преди датата на подаване на заявлението;

3. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., отм., бр. 63 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.);

4. предложение за способ на разпространение на програмите;
5. декларация по чл. 108;
6. декларация, че не са налице обстоятелства по чл. 105, ал. 4;
7. доказателства за финансовите възможности за изпълнение на дейността;
8. програмен проект, програмна концепция, програмен профил, програмна схема, списък на допълнителни радио- и телевизионни услуги;

9. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г., доп., бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) предварителни договори за отстъпени авторски права за защитени произведения и сродни права върху други обекти на закрила в програмите и за отстъпени сродни права за предоставяне за разпространение на чужди програми.

(2) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Към документите по ал. 1 кандидатите за издаване на лицензия за радио- и телевизионна дейност прилагат задължително:

1. документи, доказващи произхода на капитала за последните три години, включително заверен финансов отчет, считано от датата на подаване на документите;

2. документи, удостоверяващи структурата на капитала и разпределението на собствеността в него;

3. списък на медийните предприятия, в които са акционери или съдружници.

(3) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2007 г., предишна ал. 2, доп., бр. 14 от 2009 г.) Заявлението и документите по ал. 1 и 2 се подават на български език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 92 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Съветът за електронни медии изисква по служебен път информация за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за съответния кандидат.

Чл. 112. (1) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Съветът за електронни медии извършва проверка за редовността на подадените документи по чл. 111.

(2) При констатиране на пропуски и недостатъци в документите по чл. 111 на кандидатите се дава 7-дневен срок за отстраняването им, като срокът тече от уведомяването. Ако пропуските и недостатъците не бъдат отстранени до изтичане на срока, документите на кандидата не се разглеждат.

Чл. 113. (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

Чл. 114. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Членовете на Съвета за електронни медии и неговите служители, както и членовете на конкурсната комисия, са длъжни да опазват тайната на информацията, съдържаща се в документите на кандидатите.

Чл. 115. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., отм., бр. 14 от 2009 г.).

Чл. 116. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., изм., бр. 14 от 2009 г., бр. 12 от 2010 г.) За осъществяване на радио- и телевизионна дейност чрез използване на налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване се издава лицензия след провеждане на конкурс.

(2) Процедурата за провеждане на конкурс се открива по искане на заинтересовано лице или по инициатива на Съвета за електронни медии. В искането, отправено до Съвета за електронни медии, лицето може да посочи желаната точка на излъчване и териториален обхват.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Съветът за електронни медии в 14-дневен срок от постъпване на искането по ал. 2 писмено изисква от Комисията за регулиране на съобщенията информация относно техническите параметри, необходими за наземно аналогово радиоразпръскване на радио- и телевизионни програми за населено място, регион или за цялата територия на Република България, включително свободните радиочестоти, допустимите мощности на излъчване, възможните точки на излъчване, както и друга необходима техническа информация.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., изм. и доп., бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) Комисията за регулиране на съобщенията представя на Съвета за електронни медии своето решение по запитването в срок до три месеца, а когато е необходимо международно координиране на радиочестотите и радиочестотните ленти, както и техническите характеристики на радиосъоръженията, които ще ги използват - в срок до 8 месеца, спазвайки изискванията за ефективното използване на радиочестотния спектър.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) При наличие на свободен радиочестотен спектър, съобразно запитването, Комисията за регулиране на съобщенията прилага към решението по ал. 4 проект на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

Чл. 116а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2002 г., бр. 12 от 2010 г.) В 14-дневен срок от получаване на отговора Съветът за електронни медии взема решение за откриване на конкурс или конкурси съобразно наличния свободен радиочестотен спектър.

(2) Решението по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник" и съдържа датата, мястото и часа на провеждане на конкурса, срока и мястото на подаване на заявление за участие, мястото, срока и реда за закупуване на конкурсните книжа.

(3) Конкурсните книжа съдържат:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) проект на разрешение по чл. 116, ал. 5 със съответен териториален обхват съобразно наличния свободен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър;

2. искани темпове на развитие и/или на обслужване;

3. изисквания за опазване на околната среда;

4. изисквания за качество;

5. изисквания, свързани с творческите, финансови и технически възможности и опит;

6. критерии за оценка и тяхната относителна тежест при определяне на комплексната оценка, при спазване на изискването за приоритет на оценката на програмния проект.

(4) Конкурсът се провежда не по-рано от 30 дни от обнародване на решението по ал. 1. В случай, че се обявяват няколко конкурса, съобразно наличния свободен радиочестотен спектър, те се провеждат едновременно.

(5) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Когато в тримесечен срок от получаване на отговора по чл. 116, ал. 4 Съветът за електронни медии не вземе решение за откриване на конкурс или конкурси съобразно наличния свободен радиочестотен спектър, Комисията за регулиране на съобщенията може след консултация със Съвета за електронни медии в съответствие с държавната политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър да предложи преразглеждане на целите, за които е предоставен ограниченият ресурс.

Чл. 116б. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Кандидатите за получаване на лицензията за радио- и телевизионна дейност подават заявление за участие в конкурса, към което прилагат следните конкурсни документи:

1. (доп. - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) документите по чл. 111, с изключение на информацията по ал. 4, която се изисква по служебен път;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) предварителен технически проект за използване на налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване, съобразен с конкурсните книжа;

3. проект на бизнесплан за осъществяване на дейността;

4. декларация за опазване на поверителността на информацията, която се съдържа в конкурсните книжа;

5. доказателствени документи за заплатени конкурсни книжа;

6. други документи, свързани с конкурсната процедура.

Чл. 116в. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) Съветът за електронни медии определя председател и състав на експертна комисия за провеждане на конкурса, в която задължително

се включват членове на Съвета за електронни медии и на Комисията за регулиране на съобщенията. В комисията могат да участват и експерти от други заинтересовани ведомства и организации. Председателят на Съвета за електронни медии издава заповед за назначаване на експертната комисия. Членовете на комисията подписват декларация за поверителност на информацията, станала им известна при провеждането на конкурса.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Съветът за електронни медии въз основа на конкурсните документи, критериите по чл. 116а, ал. 3, т. 6, доклада на експертната комисия и комплексна оценка за най-пълно удовлетворяване на конкурсните изисквания класира кандидатите и взема решения за издаване на лицензия за радио- или телевизионна дейност и на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване от Комисията за регулиране на съобщенията на кандидата, класиран на първо място.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) Лицензия за радио- и телевизионна дейност за територията на Република България не се издава на лице или свързани с него лица по смисъла на Търговския закон, които притежават лицензии от същия вид, за радио- и телевизионна дейност с регионален или местен обхват, освен ако те не се откажат от нея, с изключение на случаите по чл. 49 или при наземно цифрово радиоразпръскване.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) В тридневен срок от влизане на решението по ал. 2 в сила Съветът за електронни медии уведомява Комисията за регулиране на съобщенията. В 10-дневен срок Съветът за електронни медии издава лицензия за радио- и телевизионна дейност и Комисията за регулиране на съобщенията издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

Чл. 116г. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) В случай, че в 10-дневен срок от решението на Съвета за електронни медии одобреният кандидат се откаже от издаването на лицензията за радио- и телевизионна дейност и разрешението по чл. 116в, ал. 4, те се предлагат на участника, класиран на второ място.

(2) При отказ и на втория участник процедурата се закрива.

Раздел Па

(Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.)

Радио- и телевизионна дейност за създаване на програми, предназначени за разпространение чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване

Чл. 116д. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Радио- и телевизионна дейност за създаване на програми, предназначени за разпространение чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, се осъществява въз основа на лицензия, издадена от Съвета за електронни медии по реда на този закон.

(2) Лицензията по ал. 1 дава право програмите да се разпространяват от предприятие, на което е издадено разрешение от Комисията за регулиране на съобщенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване на териториалния обхват, посочен в разрешението.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятието по ал. 2 има право да разпространява лицензирани радио- и/или телевизионни програми, които са с вид и профил:

1. определени от Съвета за електронни медии по реда на чл. 116ж;
2. съгласувани със Съвета за електронни медии по реда на чл. 116з.

Чл. 116е. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Процедурата за издаване на лицензия за радио- и телевизионна дейност за национални/регионални програми,

които могат да бъдат разпространявани чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, се открива по искане на заинтересовано лице или по инициатива на Съвета за електронни медии, или на Комисията за регулиране на съобщенията.

(2) Съветът за електронни медии с решение обявява процедура за издаване на лицензия по ал. 1 на страницата си в интернет и в “Държавен вестник”. В решението се посочват срокът и мястото за подаване на заявление.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г., доп., бр. 63 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Кандидатите за издаване на лицензия прилагат към заявлението по ал. 2 и доказателства за възможностите за създаване на качествена собствена продукция, както и проект на бизнесплан за осъществяване на дейността, а тези, които не са вписани в регистъра по чл. 125к, прилагат и документите по чл. 111, с изключение на информацията по ал. 4, която се изисква по служебен път.

(4) В 7-дневен срок от изтичане на срока по ал. 2 председателят на Съвета за електронни медии определя експертна комисия, в която задължително се включват трима членове на Съвета за електронни медии и двама членове на Комисията за регулиране на съобщенията.

(5) Членовете на експертната комисия по ал. 4 разглеждат постъпилите искания за издаване на лицензия въз основа на следните критерии:

1. оригиналност и разнообразие на програмата;
2. възможности за създаване и предоставяне на собствена продукция;
3. степен на готовност и етапи за цялостно (24-часово) разпространение на програмата;
4. доказан опит като радио- или телевизионен оператор.

(6) Експертната комисия предлага на Съвета за електронни медии да издаде или откаже издаването на лицензия за всеки от кандидатите.

(7) При приемане на решението за издаване или отказ за издаване на лицензия Съветът за електронни медии се ръководи от следните принципи:

1. гарантиране на правото на информация на гражданите в Република България;
2. създаване на благоприятни условия за многообразие на медийната среда и за плурализъм;
3. съхранение на националната идентичност.

(8) Броят на лицензиите не е ограничен.

(9) Съветът за електронни медии се произнася в 30-дневен срок от определянето на експертната комисия по ал. 4 с решението по ал. 7, като в 10-дневен срок от приемането му Съветът за електронни медии издава лицензии за телевизионна дейност.

Чл. 116ж. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) (1) Съветът за електронни медии мотивирано с решение определя вид и профил на лицензираните български телевизионни програми или радиопрограми, които задължително се разпространяват чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) Броят на програмите по ал. 1 не може да бъде по-голям от две програми за всяка електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване.

Чл. 116з. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) В едномесечен срок от издаването на разрешение по реда на Закона за електронните съобщения предприятието по чл. 116д, ал. 2 предлага на Съвета за електронни медии вида и профила на лицензираните радио- и/или телевизионни програми, които ще разпространява чрез електронните съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване.

(2) В едномесечен срок от внасянето на предложението по ал. 1 Съветът за електронни медии провежда консултации с предприятието, като взема предвид предложените вид и профил на програмите и се ръководи от принципите по чл. 116е, ал. 7.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) В 7-дневен срок от изтичането на срока по ал. 2 Съветът за електронни медии мотивирано с решение съгласува вида и профила на лицензираните радио- и/или телевизионни програми, които ще се разпространяват чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Непроизнасянето в срока по ал. 3 се приема за съгласуване на предложените от предприятието вид и профил на програмите, които ще разпространява чрез мрежите за наземно цифрово радиоразпръскване.

Чл. 116и. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., отм., бр. 103 от 2016 г.).

Раздел III

Надзор, изменение и прекратяване на лицензията

Чл. 117. (1) (Предишен текст на чл. 117 - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Надзорът за спазването на този закон и за изискванията по лицензията се осъществява от съответните длъжностни лица на Съвета за електронни медии.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) При изпълнение на служебните си задължения длъжностните лица по ал. 1 имат право:

1. на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон или на законодателството на държавите - членки на Европейския съюз, въвеждащи изискванията на Директива 89/552/ЕИО на Съвета за извършване на телевизионно радиоразпръскване, последно изменена от Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета, независимо от формата на документа;

2. да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения по т. 1, които са му известни;

3. да извършват проверки на място.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Председателят на Съвета за електронни медии има право да:

1. разпорежи писмено на нарушителя да преустанови нарушението по ал. 2, т. 1;

2. изиска от нарушителя да декларира, че ще преустанови нарушението по ал. 2, т. 1 и, ако е необходимо, да го задължи да направи декларацията обществено достояние;

3. разпорежи прекратяване или забрана на всяко нарушение по ал. 2, т. 1 и, ако е необходимо, да направи разпореждането за прекратяване или забрана на нарушението обществено достояние.

Чл. 118. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) При констатиране на нарушения Съветът за електронни медии в срок един месец е длъжен да разгледа и обсъди представените документи и да вземе решение относно налагане на имуществена санкция по този закон и/или отнемане на лицензията.

Чл. 119. (1) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) При констатиране на промяна на дейността на лицензиран радио- или телевизионен оператор от обществен в търговски Съветът за електронни медии взема решение за прекратяване на лицензията.

(2) Лицето по ал. 1 може да кандидатства за лицензия като търговски радио- и телевизионен оператор.

(3) Лицето по ал. 1 има право да поиска изменение на лицензията си тогава, когато се налага промяна на характера на дейността му в търговска.

Чл. 120. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) В случаите по чл. 119 Съветът за електронни медии взема решение за изменение или прекратяване на лицензията.

Чл. 121. (1) (Предишен текст на чл. 121 - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) Лицензията се прекратява със:

1. изтичането на срока;

2. отнемането ѝ;

3. (доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) прекратяването на юридическото лице или смърт на физическото лице - едноличен търговец;

4. (нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) предсрочно по искане на лицензианта.

(2) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г.) При прекратяване на лицензията за радио- и телевизионна дейност, издадена по реда на чл. 116, 116а, 116б, 116в и 116г, Съветът за електронни медии изисква от Комисията за регулиране на съобщенията прекратяване на разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

Чл. 122. Лицензията се отнема при:

1. груби нарушения на принципите на радио- и телевизионната дейност;
2. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 93 от 2005 г., бр. 12 от 2010 г.) системни нарушения на разпоредбите по чл. 6, ал. 2 и 3, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 19а, ал. 1, 2 и 4 и чл. 19б;
3. установяване на неверни данни в декларациите по чл. 111.

Чл. 123. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) Отнемане на лицензия на радио- и телевизионен оператор се извършва от Съвета за електронни медии с мотивирано решение. Отнемането се извършва след отправяне на писмено предупреждение с определен срок за отстраняване на нарушението. Отнемането става във всички случаи след налагане на две имуществени санкции за едно и също нарушение.

(2) Съветът за електронни медии отнема лицензията, ако в срока по ал. 1 лицензираният не е отстранил нарушението.

(3) С решението за отнемане се определя срок, в който лицето не може да се кандидатира за нова лицензия и който не може да бъде по-малък от две години.

Чл. 123а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г.) При отнемане на лицензия за радио- и телевизионна дейност, издадена по реда на чл. 116, 116а, 116б, 116в и 116г, Съветът за електронни медии уведомява Комисията за регулиране на съобщенията, която в 10-дневен срок прекратява издаденото разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

Чл. 124. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) С отнемането на лицензията лицензиантът е длъжен да преустанови радио- и телевизионната си дейност.

Чл. 125. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) (1) Не по-късно от шест месеца преди изтичането на срока на лицензията лицензиантът следва да заяви намерение за продължаване срока на лицензията.

(2) Съветът за електронни медии разглежда искането за продължаване срока на лицензията по ал. 1 и в срок до три месеца преди изтичането на срока на лицензията взема решение по искането и писмено уведомява лицензианта.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) В случаите на положително решение на Съвета за електронни медии по ал. 2, когато лицензията е издадена по реда на чл. 116, 116а, 116б, 116в и 116г, Съветът за електронни медии уведомява Комисията за регулиране на съобщенията, която в 10-дневен срок продължава срока на издаденото разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване.

Раздел IV
(Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г.)
Регистрация на радио- и телевизионни оператори
(Загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.)

Чл. 125а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г.) (1) Лица, които желаят да създават радио- или телевизионни програми, подлежат на регистрация при спазване на следните общи изисквания:

1. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) спазване принципите на чл. 10;
2. зачитане на човешкото достойнство;
3. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) осигуряване на определеното съотношение в рамките на годишното програмно време, предназначено за европейска продукция, както и за произведения, създадени от независими продуценти;

4. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) закрила на децата;
5. спазване на авторските и сродните права съгласно действащото законодателство;
6. предоставяне на информация на Съвета за електронни медии.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Желаящите да се регистрират подават пред Съвета за електронни медии заявление, към което прилагат документите по чл. 111, с изключение на информацията по ал. 4, която се изисква по служебен път.

(3) Съветът за електронни медии се произнася по заявлението за регистрация с решение в 14-дневен срок от постъпване на заявлението. При регистрацията не могат да се поставят ограничения, свързани с обхвата на разпространение на програмата. При непълнота и нередовност на документите се прилага чл. 112, ал. 2.

(4) Съветът за електронни медии може да откаже регистрацията, когато:

1. за лицето са налице обстоятелства по чл. 105, ал. 4, или
2. представените програмен проект, програмна концепция, програмен профил или програмна схема противоречат на разпоредбите на закона, или
3. нередовностите по ал. 3 не бъдат отстранени в срок.

(5) Въз основа на решението по ал. 3 на заявителя се издава удостоверение за регистрация, което съдържа:

1. наименованието (фирмата) и седалището на радио- или телевизионния оператор;
2. наименованието на програмата и способа за разпространението ѝ;
3. вида - обществен или търговски;
4. програмния профил;
5. началната дата за разпространение на програмата.

(6) Регистрираният оператор е длъжен да уведомява Съвета за електронни медии за условията, мястото и начина на разпространението, програмното време, както и за всяка промяна в тях в 14-дневен срок от настъпването ѝ.

(7) Регистрациите са безсрочни.

Чл. 125б. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 14 от 2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 125в. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г., доп., бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) Предприятие, което разпространява или препредава български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните или препредавани програми и документите, свързани със:

1. (доп. – ДВ, бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) придобиване на правата за разпространение или препредаване на програмите;

2. (доп. – ДВ, бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) придобиване на правата за разпространение или препредаване на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

Чл. 125г. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 125д. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) (1) Съветът за електронни медии с решение заличава регистрацията, когато са:

1. установени нарушения на изискванията на чл. 125а, ал. 1;
2. възникнали обстоятелства по чл. 125а, ал. 4, т. 1.

(2) Съветът за електронни медии с решение може да заличи регистрацията, когато:

1. регистрираната програма не се разпространява за период, по-дълъг от 12 последователни месеца от вписването в регистъра или по което и да е време след регистрацията;

2. са възникнали обстоятелства по чл. 125а, ал. 4, т. 2;

3. (изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) операторът не изпълни задълженията си по чл. 125а, ал. 6 или чл. 125к, ал. 2.

(3) Регистрацията се заличава, ако след предупреждение от 30-дневен срок операторът не е отстранил посочените в ал. 2 обстоятелства.

Чл. 125е. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) (1) Съветът за електронни медии посочва с решение причините и целите, за които изисква информацията по чл. 125а, ал. 1, т. 6 за всеки отделен случай.

(2) При предоставяне на информацията по ал. 1 радио- и телевизионните оператори писмено определят изрично коя част от предоставената информация представлява търговска тайна.

(3) Съветът за електронни медии приема правила за реда за достъп и работа с информацията по ал. 2.

(4) Членовете на Съвета за електронни медии и служителите на администрацията са длъжни да не разпространяват информацията по ал. 2.

(5) В случаите, когато информацията по ал. 1 се изисква във връзка с членството на Република България в Европейския съюз, Съветът за електронни медии изисква от получателите на информацията да спазват търговската тайна съобразно ал. 2.

Раздел V

(Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

Медийни услуги по заявка

Чл. 125ж. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Лицата, които имат намерение да осъществяват медийни услуги по заявка, уведомяват за това Съвета за електронни медии.

(2) Лицата по ал. 1 подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:

1. идентификационни данни на лицето, което осъществява медийни услуги по заявка - наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. предоставяни медийни услуги по заявка;

3. кратко описание и основни параметри на осъществяваните медийни услуги по заявка;

4. териториален обхват;

5. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

6. предполагаема дата за започване предоставянето на медийните услуги.

(3) Уведомлението по ал. 2 се подава на български език.

(4) В случай на непълнота на уведомлението в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(5) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняването на непълнотите.

Чл. 125з. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) При прекратяване осъществяването на медийните услуги по заявка лицето уведомява Съвета за електронни медии.

Чл. 125и. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Лицето, осъществяващо медийни услуги по заявка, може да поиска писмено от Съвета за електронни медии издаване на удостоверение за вписване в регистъра, за което заплаща еднократна административна такса.
(2) Съветът за електронни медии издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането.

Раздел VI
(Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)
Регистър

Чл. 125к. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Съветът за електронни медии поддържа публичен регистър.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) В регистъра по ал. 1 се обособяват 6 самостоятелни раздела:

1. първи раздел, който включва български радио- и телевизионни програми, които могат да бъдат разпространявани на територията на Република България чрез кабел и сателит;

2. втори раздел, който включва чуждестранните програми, които могат да бъдат разпространявани на територията на Република България чрез кабел и сателит:

а) създадени в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

б) създадени от чуждестранни лица, различни от лицата по буква "а";

3. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) трети раздел, който включва български радио- и телевизионни програми, разпространявани чрез:

а) налични и/или нови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване;

б) електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване;

4. четвърти раздел, който включва медийните услуги по заявка;

5. пети раздел, който включва предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми;

6. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) шести раздел, който включва платформите за споделяне на видеоклипове.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Програми, които са предназначени за разпространение за аудитория извън територията на Република България и се разпространяват чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, които са на територията на Република България, подлежат на регистрация и се включват в първи раздел на публичния регистър по ал. 2, т. 1.

(4) В регистъра по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се включват следните данни:

1. данните по чл. 125а, ал. 5;

2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на оператора;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги;

4. обстоятелства, свързани с търговски обезпечения, подлежащи на вписване;

5. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.

(5) В регистъра по ал. 2, т. 4 се включват следните данни:

1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление на юридическото лице или на физическо лице - едноличен търговец, което осъществява медийни услуги по заявка след подаване на уведомление;

2. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на доставчика на медийни услуги по заявка;

3. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги по заявка;

4. (предишна т. 2 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) предоставяните медийни услуги по заявка;

5. (предишна т. 3 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) основни параметри на осъществяване на медийните услуги по заявка;

6. (предишна т. 4 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) териториален обхват, където това е приложимо;

7. (предишна т. 5 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

8. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) дата на започване предоставянето на медийни услуги;

9. (нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.

(6) В регистъра по ал. 2, т. 5 се включват:

1. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на предприятието;

2. данни за органите на управление на предприятието, включително персонален състав;

3. телефон, адрес, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

4. списък на разпространяваните програми, съответно в цифров и аналогов пакет, ако предприятието поддържа два отделни пакета;

5. срокът, до който предприятието има отстъпени права за разпространение на съответната програма;

6. териториален обхват, за който предприятието има отстъпени права за разпространение на съответната програма.

(7) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) В регистъра по ал. 2, т. 6 се включват следните данни:

1. идентификационни данни – наименование (фирма), седалище и адрес на управление на юридическото лице или на физическо лице – едноличен търговец, което осъществява услуга на платформа за споделяне на видеоклипове след подаване на уведомление;

2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги;

4. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;

5. териториален обхват, където това е приложимо;

6. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

7. дата на започване на дейността;

8. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.

Чл. 125л. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Регистърът по чл. 125к е публичен и се публикува на интернет страницата на Съвета за електронни медии.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При промяна на вписаните в регистъра обстоятелства по ал. 1 лицензираният и регистрираният оператор са длъжни да заяви промяната в Съвета за електронни медии в 30-дневен срок от настъпването ѝ.

(3) Лице, осъществяващо медийни услуги по заявка, уведомява Съвета за електронни медии за всяка промяна на данните от уведомлението по чл. 125ж, ал. 2 в 14-дневен срок от настъпването на промяната.

(4) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчик на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове уведомява Съвета за електронни медии за всяка промяна в данните от уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 14-дневен срок от настъпване на промяната.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Данните по чл. 125к, ал. 6, т. 1 и 2 се събират служебно от Съвета за електронни медии въз основа на наличната информация в търговския регистър и публичните регистри, водени от Комисията за регулиране

на съобщенията по Закона за електронните съобщения. Данните по чл. 125к, ал. 6, т. 3, 4, 5 и 6 се предоставят от предприятията заедно с информацията по чл. 125в.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При промяна на предоставените по ал. 4 данни предприятията в 14-дневен срок от настъпване на промяната уведомяват Съвета за електронни медии.

Раздел VII

(Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Регистрация на радио- и телевизионни оператори, които създават програми, предназначени за аудитория извън територията на Република България

Чл. 125м. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Лица, които създават радио- или телевизионни програми, предназначени за разпространение чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, когато предназначението на излъчвания сигнал е за приемане извън територията на Република България, се осъществява въз основа на регистрация от Съвета за електронни медии по реда на този закон.

Чл. 125н. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) (1) Лицата, които създават радио- или телевизионни програми, предназначени за приемане от аудитория извън територията на Република България, и желаят тези програми да се разпространяват чрез електронни съобщителни мрежи за наземно или спътниково радиоразпръскване, намиращи се на територията на Република България, подлежат на регистрация при спазване на следните общи изисквания:

1. спазване принципите на чл. 10, ал. 1, т. 1 - 8;
2. зачитане на човешкото достойнство;
3. закрила на децата;
4. спазване на авторските и сродните права;
5. предоставяне на информация на Съвета за електронни медии при наличие на мотивирано искане.

(2) Желаящите да се регистрират подават пред Съвета за електронни медии заявление, към което прилагат документите по чл. 111, ал. 1, т. 1, 2, 4, 7 и 8.

(3) Съветът за електронни медии се произнася по заявлението за регистрация с решение в 14-дневен срок от постъпване на заявлението. При регистрацията не могат да се поставят ограничения, свързани с обхвата на разпространение на програмата. При непълнота и нередовност на документите се прилага чл. 112, ал. 2.

(4) Съветът за електронни медии може да откаже регистрацията, когато:

1. представените програмен проект, програмна концепция, програмен профил или програмна схема противоречат на разпоредбите на закона, или
2. нередовностите по ал. 3 не бъдат отстранени в срок.

(5) Въз основа на решението по ал. 3 операторът се вписва в регистъра по чл. 125к, ал. 2, т. 1 и на заявителя се издава удостоверение за регистрация, което съдържа:

1. наименованието (фирмата) и седалището на радио- и телевизионния оператор;
2. наименованието на програмата и способа за разпространението ѝ;
3. вида - обществен или търговски;
4. програмния профил;
5. началната дата за разпространение на програмата.

(6) Регистрираният оператор е длъжен да уведомява Съвета за електронни медии за всяка промяна във вписаните в удостоверението данни в 14-дневен срок от настъпването ѝ.

(7) Регистрациите са безсрочни.

Чл. 125о. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Предприятие, което разпространява радио- или телевизионни програми, предназначени за аудитория извън

територията на Република България, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии информацията и документите по чл. 125в.

Чл. 125п. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.) Съветът за електронни медии с решение заличава регистрацията, когато са установени нарушения на изискванията по чл. 125н, ал. 1.

Раздел VIII

(Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

Услуги на платформи за споделяне на видеоклипове

Чл. 125р. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Лицата, които имат намерение да осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, уведомяват за това Съвета за електронни медии по реда на чл. 125с.

Чл. 125с. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Лицата по чл. 125р подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:

1. идентификационни данни – наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;
 2. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;
 3. териториален обхват;
 4. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;
 5. предполагаема дата за стартиране на дейността.
- (2) Уведомлението по ал. 1 се подава на български език.
- (3) Към уведомлението се прилага проект на общи условия за ползване на платформата за видеосподеляне.

Чл. 125г. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Общите условия на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове задължително съдържат:

1. идентификационни данни на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове – наименование, седалище и адрес на управление;
2. условия за ползване на услугите на платформата за видеосподеляне;
3. основни права и задължения на потребителите на услугите на платформата за споделяне на видеоклипове;
4. описание на мерките по чл. 19д, ал. 6 и 8;
5. отговорности и санкции при неизпълнение на общите условия;
6. условия и ред за ограничаване достъпа до съдържание или до услугите на платформата при нарушения от страна на потребителите.

(2) В случай на непълнота на уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(3) В случай че общите условия не отговарят на изискванията на този закон, Съветът за електронни медии уведомява за това лицето по чл. 125р, като дава указания и срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к, ал. 2, т. 6 и съгласува общите условия в 30-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняването на непълнотите и недостатъците по реда на ал. 2 и 3.

(5) Общите условия се публикуват на интернет страницата на доставчика на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, като се осигурява лесен, пряк и бърз достъп до тях.

Чл. 125у. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Изменение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове или на Съвета за електронни медии.

(2) Изменение на общите условия по инициатива на доставчика се извършва по реда на чл. 125с и 125г.

(3) Изменение на общите условия по инициатива на Съвета за електронни медии се извършва с цел осигуряване на интересите на потребителите (аудиторията). В този случай Съветът за електронни медии с решение дава задължителни указания на доставчика за съответните изменения.

(4) Промените в общите условия влизат в сила след съгласуването им по реда на чл. 127т, ал. 4.

Чл. 125ф. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) При прекратяване осъществяването на услугите на платформа за споделяне на видеоклипове доставчикът уведомява Съвета за електронни медии в срок 14 дни.

(2) В 14-дневен срок Съветът за електронни медии заличава доставчика в съответния регистър.

Чл. 125х. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Доставчик на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове може да поиска писмено от Съвета за електронни медии издаване на удостоверение за вписване в регистъра.

(2) Съветът за електронни медии издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането.

Глава седма

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 126. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм. и доп., бр. 93 от 2005 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2011 г., бр. 27 от 2013 г., в сила от 1.04.2013 г., бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За нарушение на разпоредбите на чл. 7, ал. 1, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11, чл. 12, чл. 13, ал. 3, чл. 14, чл. 16, ал. 1, чл. 17, чл. 18, ал. 3, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1, ал. 3 – 6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1, чл. 84, ал. 1, т. 4 и ал. 2, чл. 85, чл. 86 – 88, чл. 89, ал. 1 и чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.

(2) За нарушение на разпоредбата на чл. 9, ал. 3 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 7000 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 или 2 имуществената санкция е в двоен размер.

(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2011 г., изм. бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За нарушение на разпоредбите на чл. 17а, ал. 1, чл. 75, ал. 7 и 9 и чл. 77 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2011 г.) При неизпълнение на решението по чл. 32, ал. 1, т. 12а на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв.

(6) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2011 г.) При повторно нарушение по ал. 4 и 5 имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 126а. (Нов - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм. и доп., бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) (1) За нарушение на условията на издадената лицензия, което не представлява нарушение по чл. 126, се налага имуществена санкция от 1000 до 7000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За нарушение на условията на регистрацията на регистрирания оператор се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 7000 лв.

(3) За нарушение на изискванията на чл. 125а, ал. 1, вследствие на което са възникнали обстоятелства по чл. 125а, ал. 4, т. 1 и/или 2, на регистрирания оператор се налага имуществена санкция в размер от 4000 до 15 000 лв.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За нарушение на разпоредбите на чл. 125а, ал. 6 на регистрирания оператор се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 7000 лв.

(5) За нарушение на разпоредбите на чл. 125в се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за непредоставяне на информация в определения срок или при предоставяне на невярна или непълна информация - от 3000 до 7000 лв.;

2. за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права - от 7000 до 30 000 лв.

(6) При повторно нарушение по ал. 5 имуществената санкция е в двоен размер.

(7) При системно нарушение на закона от регистрирания оператор регистрацията се заличава.

(8) При системно нарушение на закона от доставчика на медийни услуги по заявка вписването в публичния регистър по чл. 125к се заличава.

(9) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При системно нарушение на закона от доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове вписването в публичния регистър по чл. 125к се заличава.

(10) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При нарушение на чл. 8в се налага имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв.

(11) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При повторно нарушение по ал. 10 имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 126б. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) За неизпълнение на разпореждане по чл. 117, ал. 2, т. 2 и ал. 3 се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 4000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 126в. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) (1) На лице, което без лицензия **предоставя** за разпространение радио- и телевизионни програми, които се разпространяват само въз основа на лицензия, издадена по реда на този закон, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 30 000 лв.

(2) На лице, което без регистрация предоставя за разпространение радио- и телевизионни програми, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 15 000 лв.

(3) На лице, което без уведомление предоставя медийни услуги по заявка, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

(4) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) На лице, което без уведомление предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) При нарушение на задълженията за предоставяне на информация по реда на чл. 125л, ал. 2 – 4 и ал. 6 се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 126г. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) (Предишен текст на чл 126г – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) На доставчик на медийни услуги, който не изпълни в срок решение на Етичната комисия към Фондация “Национален съвет за журналистическа етика” и/или Сдружение “Национален съвет за саморегулация”, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) На доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не изпълни в срок решение на Етичната комисия на Сдружение “Национален съвет за саморегулация”, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

Чл. 126д. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За нарушение на разпоредбите на този закон на доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 127. (1) Нарушенията се констатира от длъжностните лица на Съвета за електронни медии.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) Наказателните постановления се издават от председателя на Съвета за електронни медии.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания, доколкото с този закон не е установен друг ред.

(4) (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., доп., бр. 93 от 2005 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

Чл. 128. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Актът за установяване на административното нарушение се връчва срещу подпис на търговеца, на законния представител на юридическото лице или на упълномощено от него лице.

(2) Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, или

2. като електронен образ на хартиения носител чрез електронно съобщение, подписано с квалифициран електронен подпис, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, на електронен адрес, посочен в нормативно уреден регистър, в който е вписан адресатът, или на адрес в информационна система за сигурно връчване; изпращането на електронното съобщение се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) или възпроизвеждане на електронния образ на съобщението на хартиен носител, като идентичността му се удостоверява с подпис на служителя на всяка страница и се прилага към преписката.

(3) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от търговеца, от законния представител на юридическото лице или от техен пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения.

(4) Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато в 7-дневен срок от изпращане на електронното съобщение адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационна система за сигурно връчване.

(5) Когато актът е връчен с обратна разписка и с електронно съобщение, за дата на връчването се смята по-късната дата.

Чл. 129. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) Въз основа на актовете по чл. 128, ал. 2 председателят на Съвета за електронни медии издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(2) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ **(Загл. изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.)**

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г., доп., бр. 12 от 2010 г., изм., бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) “Разпространение на програми” е първоначалното предаване или излъчване, независимо от използваната технология, на радио- или телевизионна програма, предназначена за приемане от слушатели или зрители, пряко или чрез посредничеството на друг оператор, различен от доставчика на медийни услуги, включително чрез пряко въвеждане по смисъла на Закона за авторското право и сродните му права. То включва и обmena на програми между оператори, за да бъдат приети от аудиторията, включително чрез пряко въвеждане. То не включва електронни съобщителни услуги за индивидуално ползване.

2. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) “Създаване” е творчески акт, който включва авторски замисъл и неговата реализация с цел производство на предаване или програма.

3. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) “Програма” е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема.

4. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

5. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) “Системно” е нарушението по една глава на този закон три или повече пъти, извършено в едногодишен срок.

6. “Български аудио- и аудио-визуални произведения” са произведения, създадени или реализирани изключително или в съдружие от български граждани, създадени на основата на произведения от български граждани. За български се считат и произведения, създадени въз основа на двустранни договори между български и чужди продуценти, при условие че българските продуценти имат преобладаващо финансово участие в общите разходи на продукцията и тази продукция се ръководи от един или няколко български продуценти.

7. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., бр. 12 от 2010 г.) “Европейски произведения” са:

а) произведения с произход от държави - членки на Европейския съюз, създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от тези държави, при условие че отговарят поне на едно от следните три условия:

аа) създадени са от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави, или

аб) създаването на произведенията се наблюдава и фактически се контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави;

ав) копродуцентите от тези държави имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и тя не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави;

б) произведения с произход от трети европейски държави, които са страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа, съставена в Страсбург на 5 май 1989 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 117 от 1997 г.) (ДВ, бр. 32 от 1999 г.), създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от тези държави, при условие че отговарят поне на едно от следните три условия:

аа) създадени са от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави;

аб) създаването на произведенията се наблюдава и фактически се контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави;

ав) копродуцентите от тези държави имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и тя не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави, при условие че произведенията с произход от държави - членки на Европейския съюз, не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети държави;

в) произведения, които са копродуцирани в рамките на свързани с аудио-визуалния сектор споразумения, сключени между Европейския съюз и трети държави и отговарящи на условията, определени във всяко от тези споразумения, при условие че произведенията с произход от държави членки не са предмет на дискриминационни мерки в тези държави.

Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на букви “а”, “б” или “в”, но са произведени в рамките на двустранни копродуцентски договори, сключени между държави - членки на Европейския съюз, и трети държави, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Европейския съюз поемат преобладаващата част от общите разходи на продукцията и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите - членки на Европейския съюз.

8. “Значимо събитие” е събитие със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, което засяга интересите на преобладаващата част от аудиторията.

9. “Изключително право” е правото за отразяване на събитие, придобито срещу заплащане само от един радио- или телевизионен оператор.

10. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Допълнителна информация” е информация, разпространявана в честотния канал за основна програмна информация на радио- или телевизионен оператор, съдържанието на която не е елемент от основната програма.

11. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Телетекст” е система за предаване на информационни и справочни съобщения и реклами чрез буквено-цифрови символи и графични изображения, чрез специален сигнал, включен в състава на програмния телевизионен сигнал.

12. (Изм. - ДВ, бр. 81 от 1999 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

13. (Отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.).

14. (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

15. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., отм., бр. 14 от 2009 г.).

16. (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Цифрови технологии” са технологии, прилагачи цифрови формати на електрическите сигнали за звука и картината, и чрез които се подобрява качеството на представяне на информационното съдържание при обработката, съхранението, разпространението и приемането му и чрез компресия на такива сигнали се създават условия за повишаване на информационния капацитет на честотните предавателни канали.

17. (Изм. – ДВ, бр. 100 от 2023 г., в сила от 1.12.2023 г.) “Препредаване” има значението, определено в Закона за авторското право и сродните му права.

18. (Отм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.).

19. “Прозорец” е времево ограничена в рамките на основната програма радио- и телевизионна програма, която има своя съдържателна специфика.

20. (Отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.).

21. “Личен живот” е животът на човек в семеен, здравен и сексуален аспект.

22. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) “Информационно отразяване” е създаването и разпространението в рамките на актуално-публицистичните предавания и новините с продължителност, необходима за да се предаде изчерпателно съдържанието на отразяваното събитие.

23. (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) “Доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България” са:

а) доставчици, установени в Република България, когато:

аа) седалището на доставчика на медийни услуги е в Република България и редакционните решения за аудио-визуалните медийни услуги се вземат в Република България;

бб) (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) седалището на доставчика на медийни услуги е в Република България, но редакционните решения за аудио-визуалните медийни услуги се вземат в друга държава - членка на Европейския съюз, когато значителна част от работната сила, заета в извършването на свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги, оперира в Република България;

вв) (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги, оперира в различни държави - членки на Европейския съюз, но седалището му е в Република България;

гг) (изм. – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) значителна част от работната сила, заета в извършването на свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги, оперира извън която и да е от държавите членки, ако първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на Република България, при условие че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на Република България;

дд) седалището на доставчика на медийни услуги е в Република България, но решения за аудио-визуалните медийни услуги се вземат в трета държава, или обратно, той се смята за установен в Република България, когато значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудио-визуални медийни услуги, оперира в Република България;

б) доставчици, за които разпоредбите на буква “а” не са приложими, когато:

аа) използват връзка към спътник (ъп линк) от територията на Република България, или

бб) независимо че не използват връзка към спътник от територията на Република България, използват спътникови възможности, които принадлежат на Република България.

Ако въпросът коя държава - членка на Европейския съюз, има юрисдикция не може да бъде решен в съответствие с букви “а” и “б”, компетентна държава е тази, в която доставчикът на медийни услуги е установен по смисъла на чл. 49 - 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

23а. (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Доставчици на платформа за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България са:

а) доставчици, установени на територията на Република България по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), и

б) доставчици, които не са установени на територията на Република България съгласно буква “а”, но се считат за установени на територията на Република България за целите на този закон, когато доставчикът:

аа) има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на Република България, или

бб) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на Република България.

Когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.

При наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

23б. (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) “Предприятие майка” е предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия.

23в. (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) “Дъщерно предприятие” е предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка.

23г. (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) “Група” е предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.

23д. (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени на територията на България в съответствие с т. 23а, буква “б”, се прилагат съответно чл. 1, 2, чл. 13 – 17 и чл. 20, ал. 4 от Закона за електронната търговия.

24. (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., доп., бр. 10 от 2007 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) “Независим продуцент” е продуцент, регистриран по Търговския закон или по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по споразумението за Европейското икономическо пространство, организационно и икономически независим от който и да е радио- и телевизионен оператор в дейността си, за когото са спазени следните изисквания:

1. не е собственик на радио- или телевизионен оператор или на дял от имуществото му;
2. радио- или телевизионен оператор не е собственик на такова лице или на дял от имуществото му;
3. (отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.).

25. (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) “Самопромоция” е форма на рекламиране, при която доставчикът на медийни услуги рекламира своите собствени стоки, услуги или програми.

26. (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г.) “Безплатна телевизия” е обществен или търговски телевизионен канал, достъпен до аудиторията без допълнително заплащане над редовната месечна такса или основния абонамент за кабелна мрежа.

27. (Нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

28. (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Програмен профил” е характеристика на програмата, според спецификата на нейното съдържание и насочеността ѝ към аудиторията. По своя профил радио- и телевизионните оператори могат да бъдат:

а) с общ (политематичен) профил - радио- и телевизионна програма, в която задължително присъстват предавания с информационна, образователна, културна и развлекателна насоченост, предназначени за преобладаващата част от обществото;

б) със специализиран профил - радио- и телевизионна програма с тематична насоченост, предназначена за ограничена част от обществото.

29. (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Програмен проект” е описание на програмни намерения (цел, предназначение и очаквани резултати), организационно-творчески, технологичен и финансов план за развитие на радио- и телевизионната програма в лицензионния период.

30. (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Програмна концепция” е аргументиран план за провеждане на програмната политика на дадена електронна медия с оглед на нейната съдържателна осигуреност.

31. (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) “Програмна схема” е съвкупността от всички предвидени за разпространение или разпространени предавания от програмата на дадена електронна медия, подредена в графичен вид по дни и часове за определен период от време.

32. (Нова - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) “Дете” е лице по смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето.

33. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) “Повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

34. (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) “Българска програма” е програма, която се създава от лице, установено в Република България, предназначена за разпространение на български език, насочена изключително или преобладаващо към аудиторията в Република България.

35. (Нова - ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) “Контрол върху управлението на доставчика на медийни услуги” е налице, когато едно лице:

а) притежава, включително чрез свързано лице, повече от половината плюс един от броя на гласовете в общото събрание, или

б) може да определя пряко или непряко повече от половината от членовете на управителния орган на доставчика на медийни услуги, или

в) може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с предоставяне на медийни услуги.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Този закон въвежда разпоредбите на:

1. Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност;

2. Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби от законите, подзаконовите и административните актове на държавите членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение;

3. Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ, L 332/27 от 18 декември 2007 г.);

4. (Нова – ДВ, бр. 8 от 2017 г., в сила от 24.01.2017 г.) Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (ОВ, L 95/1 от 15 април 2010 г.).

5. (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия (ОВ, L 303/69 от 28 ноември 2018 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 120 от 2002 г., бр. 114 от 2003 г., бр. 115 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 108 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 99 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 99 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 96 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 103 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г., бр. 8 от 2022 г., в сила от 1.01.2022 г., бр. 104 от 2022 г., в сила от 1.01.2023 г., бр. 108 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г.) Съветът за електронни медии получава субсидия от държавния бюджет за издръжката си до 31 декември 2024 г.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 120 от 2002 г., бр. 114 от 2003 г., бр. 115 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 108 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 99 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 99 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 96 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 103 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г., бр. 8 от 2022 г., в сила от 1.01.2022 г., бр. 104 от 2022 г., в сила от 1.01.2023 г., бр. 108 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г.) Българското национално радио и Българската национална телевизия получават субсидия от държавния бюджет до 31 декември 2024 г. по реда на чл. 70, ал. 3, т. 2 и 3.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г.) Българското национално радио, Българската национална телевизия и Съветът за електронни медии получават субсидия от държавния бюджет и финансиране от фонд “Радио и телевизия” в размер, определен по норматив за час програма, одобрен от Министерския съвет:

1. (отм. - ДВ, бр. 120 от 2002 г.);
2. (отм. - ДВ, бр. 114 от 2003 г.);
3. (отм. - ДВ, бр. 115 от 2004 г.);
4. (отм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г.).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 108 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 99 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 99 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 96 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 103 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г., бр. 8 от 2022 г., в сила от 1.01.2022 г., бр. 104 от 2022 г., в сила от 1.01.2023 г., бр. 108 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г.) От 1 януари 2025 г. субсидията от държавния бюджет на БНР, БНТ и Съвета за електронни медии се заменя изцяло с финансиране от фонд “Радио и телевизия”. Размерът на финансирането се определя по реда на чл. 103, ал. 1, т. 1 и ал. 2.

§ 3. (1) До 1 януари 2003 г. правомощията на управителния съвет на фонд “Радио и телевизия” по контрола върху постъпленията се осъществяват от Съвета за електронни медии.

(2) Не по-късно от 3 месеца преди изтичане на срока по ал. 1 Съветът за електронни медии определя членовете на управителния съвет на фонд "Радио и телевизия", назначава изпълнителен директор на фонда и приема правилниците по чл. 99, ал. 3.

§ 4. (1) Радио- и телевизионните оператори, лицензирани преди влизането в сила на този закон, в съответствие с действащите по това време нормативни актове, включително тези с изтекъл срок на лицензията, се лицензират по реда на чл. 125.

(2) Юридически лица, които осъществяват фактически радио- и телевизионна дейност, са длъжни да предприемат необходимите действия за лицензиране по реда на чл. 105 в 3-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(3) Българското национално радио и Българската национална телевизия са длъжни да представят необходимите документи по чл. 111 с оглед на лицензирането си по реда на чл. 105, ал. 3 в срока по ал. 2.

§ 5. (1) Управителните съвети на БНР и БНТ и генералните директори на БНР и БНТ, избрани по време на действието на Закона за радио и телевизия (обн., ДВ, бр. 77 от 1996 г.; Решение № 21 на Конституционния съд от 1996 г. - бр. 102 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 112 от 1997 г.), довършват мандата си, предвиден в него.

(2) Съставът на Националния съвет за радио и телевизия през първия мандат след влизането в сила на този закон се обновява по жребий.

(3) След изтичане на две години съставът на Националния съвет за радио и телевизия се обновява с двама представители от квотата на Народното събрание и един от квотата на президента.

(4) След изтичане на четири години съставът на Националния съвет за радио и телевизия се обновява с един представител от квотата на Народното събрание и двама от квотата на президента.

(5) Програмните съвети на БНР и БНТ прекратяват мандата си в едномесечен срок от влизането в сила на този закон.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.).

§ 6. (1) Договорите за реклама и спонсорство, сключени от БНР и БНТ, следва да се преразгледат с оглед на привиждането им в съответствие с този закон.

(2) В случаите, когато времетраенето на рекламата, съгласно условията на всички сключени договори, превишава времетраенето на рекламата съгласно разпоредбата на чл. 86, БНР и БНТ са длъжни да предложат на рекламодателите съответно редуциране или да прекратят договорите с тях, считано от 1 януари 1999 г.

§ 7. Решенията по чл. 49, ал. 3 се приемат не по-късно от 3 месеца след влизането на този закон в сила.

§ 8. Срокът за изпълнение на разпоредбите по чл. 62, т. 1, 2, 4, 8 и 9 е не по-дълъг от 6 месеца след влизането на този закон в сила.

§ 9. До получаването на лицензия за частен телевизионен оператор с национален обхват Българската национална телевизия не ползва правата за реклама в часовия пояс от 19,00 до 22,00 ч.

§ 9а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г.) (1) Лицата, получили индивидуални лицензии по реда на § 14 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 26 от 1999 г., бр. 10 и 64 от 2000 г., бр. 34, 42, 96 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 120 от 2002 г.; отм., бр. 88 от 2003 г.), срокът на които не е продължен, както и лицата, ползващи права по § 16 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 26 от 1999 г., бр. 10 и 64 от 2000 г., бр. 34, 42, 96 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 120 от 2002 г.; отм., бр. 88 от 2003 г.), които са осъществявали и/или осъществяват далекосъобщителна дейност чрез изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за наземно радиоразпръскване в населени места, в които не са проведени конкурси за издаване на лицензии, могат да продължат или възобновят дейността си до приключването на конкурсите по реда на Закона за радиото и телевизията за съответните населени места.

(2) Лицата, които притежават или са притежавали индивидуална далекосъобщителна лицензия за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за телевизионно и радиоразпръскване с местно и регионално покритие, издадена на отпаднало вследствие влязло в сила решение на Върховния административен съд правно основание, и осъществяват или са осъществявали радио- и телевизионна дейност чрез наземно радиоразпръскване, могат да продължат или възобновят дейността си до окончателното приключване на конкурсите за съответните населени места, в които са участвали.

(3) Лицата, които са осъществявали и/или осъществяват далекосъобщителна дейност чрез изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за наземно радиоразпръскване след влизане в сила на Закона за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 26 от 1999 г., бр. 10 и 64 от 2000 г., бр. 34, 42, 96 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 120 от 2002 г.; отм., бр. 88 от 2003 г.) и са подали заявления за издаване на лицензии до влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за далекосъобщенията (ДВ, бр. 112 от 2001 г.), в населени места, в които не са проведени конкурси за издаване на лицензии, могат да продължат или възобновят дейността си до приключване на конкурсите по реда на Закона за радиото и телевизията за съответните населени места.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2004 г.) Лицата по ал. 1, 2 и 3 осъществяват радио- и телевизионна дейност в съответствие с разпоредбите на Закона за радиото и телевизията и Закона за далекосъобщенията.

§ 10. Този закон отменя Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 77 от 1996 г.; Решение № 21 на Конституционния съд от 1996 г. - бр. 102 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 112 от 1997 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за деноминация на лева (ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

.....
§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконови нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

.....
§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм., бр. 112 от 2001 г., в сила от 5.02.2002 г., изм. и доп., бр. 93 от 2005 г.)

.....
Допълнителна разпоредба

§ 50. Навсякъде в закона думите: “Националният съвет за радио и телевизия”, “Националният съвет за радио и телевизия” и “Национален съвет за радио и телевизия”, се заменят съответно със “Съветът за електронни медии”, “Съвета за електронни медии” и “Съвет за електронни медии”, с изключение на § 5 от преходните и заключителните му разпоредби.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 51. (1) В срок 14 дни от влизане на закона в сила Народното събрание избира и президентът на републиката съответно назначава членове на Съвета за електронни медии.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2005 г.) Съставът на Съвета за електронни медии след втората и четвъртата година от конституирането му се обновява по жребий.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 93 от 2005 г.) След изтичане на две години съставът на Съвета за електронни медии се обновява с двама представители от квотата на Народното събрание и един от квотата на президента. Техният 6-годишен мандат започва да тече от датата на избирането или назначаването им.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 93 от 2005 г.) След изтичане на 4 години съставът на Съвета за електронни медии се обновява с един представител от квотата на Народното събрание и двама от квотата на президента. Техният 6-годишен мандат започва да тече от датата на избирането или назначаването им.

§ 52. С конституирането на Съвета за електронни медии Националният съвет за радио и телевизия се закрива и неговите членове се освобождават. Имуществото, архивът, правата и задълженията на Националния съвет за радио и телевизия преминават към Съвета за електронни медии.

§ 53. (1) В срок 6 месеца от датата на конституиране на Съвета за електронни медии същият по служебен път издава удостоверения за регистрация на радио- и телевизионните оператори, които притежават лицензии за осъществяване на радио- или телевизионна дейност чрез кабел или сателит, след представяне от тяхна страна на документите по чл. 125а, ал. 5 и без заплащане на първоначална регистрационна такса.

(2) Комисията за регулиране на съобщенията е длъжна да предостави на Съвета за електронни медии всички сведения и копия от документи, които са необходими за извършване на преминаването на засегнатите оператори от лицензионен към регистрационен режим.

.....
§ 55. (Отм. - ДВ, бр. 112 от 2001 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за далекосъобщенията
(ДВ, бр. 112 от 2001 г., в сила от 5.02.2002 г.)

.....
§ 79. (1) В закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; бр. 60 от 1999 г. - Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г., изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г. и бр. 96 от 2001 г.) навсякъде думите “Държавната комисия по далекосъобщения” се заменят с “Комисията за регулиране на съобщенията”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията
(ДВ, бр. 77 от 2002 г.)

§ 5. (1) Стратегията за развитие на радио- и телевизионната дейност чрез наземно радиоразпръскване се изготвя от Съвета за електронни медии и Комисията за регулиране на съобщенията в срок три месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Стратегията по ал. 1 трябва да съдържа националните приоритети и обществените интереси при лицензирането с оглед по-ефективно използване на свободния радиочестотен спектър.

(3) Стратегията по ал. 1 може да се актуализира на всеки три години или на по-кратки периоди в зависимост от икономическото и технологичното развитие на електронния медиен пазар. Актуализацията се осъществява по реда на приемане на стратегията.

§ 6. (1) Нови конкурсни процедури се откриват след приемането от Народното събрание на стратегията за развитие на радио- и телевизионната дейност чрез наземно радиоразпръскване.

(2) Започнали или образувани конкурси и лицензионни процедури до влизането в сила на този закон се финализират след приемането от Народното събрание на стратегията за развитие на радио- и телевизионната дейност чрез наземно радиоразпръскване и в съответствие с нея.

ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за допълнение на Закона за радиото и телевизията

(ДВ, бр. 99 от 2003 г.)

§ 2. (1) В едномесечен срок от влизане в сила на този закон лицата по § 9а са длъжни да предоставят на Съвета за електронни медии и Комисията за регулиране на съобщенията необходимата информация съгласно изискванията на Закона за радиото и телевизията и Закона за далекосъобщенията за осъществяване на радио- и телевизионна дейност чрез наземно радиоразпръскване.

(2) В тримесечен срок от влизане в сила на този закон лицата по § 9а са длъжни да внесат дължимите годишни такси за ползване на ограничен честотен ресурс - радиочестотен спектър за времето на осъществяване на радио- и телевизионната дейност след влизане в сила на Закона за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 26 от 1999 г., бр. 10 и 64 от 2000 г., бр. 34, 42, 96 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 120 от 2002 г.; отм., бр. 88 от 2003 г.), съгласно Тарифата за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията (обн., ДВ, бр. 68 от 2002 г.; попр., бр. 69 от 2002 г.; изм., бр. 66 и 71 от 2003 г.).

(3) След процедурата за координация по електромагнитна съвместимост с въздушните радиослужби Комисията за регулиране на съобщенията в едномесечен срок от предоставянето на информацията по ал. 1 определя техническите условия за излъчване за всяко населено място. В резултат на тази процедура Комисията за регулиране на съобщенията може да измени параметрите на предавателите, включително честотата и точката на излъчване.

(4) В двуседмичен срок след изпълнение на условията по ал. 1, 2 и 3 Комисията за регулиране на съобщенията издава на лицата по § 9а лицензии за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за телевизионно и радиоразпръскване с местно и регионално покритие със срок до приключване на конкурси за предоставяне на лицензии за радио- и телевизионна дейност в съответните населени места по реда на Закона за радиото и телевизията. Комисията за регулиране на съобщенията уведомява Съвета за електронни медии за издадените далекосъобщителни лицензии.

(5) Лицата по § 9а осъществяват радио- и телевизионна дейност в съответствие с разпоредбите на Закона за радиото и телевизията.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за допълнение на Закона за радиото и телевизията

(ДВ, бр. 99 от 2004 г.)

§ 2. (1) Лицата по § 9а, които не са изпълнили условията, предвидени в § 2, ал. 1 и 2 от преходната разпоредба на Закона за допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 99 от 2003 г.), в двумесечен срок от влизане в сила на този закон подават нови заявления за издаване на лицензия за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за телевизионно и радиоразпръскване с местно и регионално покритие. Заявленията трябва да бъдат придружени с всички изисквани от Закона за далекосъобщенията и Закона за радиото и телевизията документи за осъществяване на радио- и телевизионна дейност чрез наземно радиоразпръскване. Заявленията се подават на място в Съвета за електронни медии и Комисията за регулиране на съобщенията. Заявленията пред Комисията за регулиране на съобщенията се подават по утвърден от комисията образец.

(2) В едномесечен срок от получаване на заявлението по ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията изпраща на лицата по ал. 1 съобщение за дължимите годишни такси за ползване на ограничен честотен ресурс - радиочестотен спектър, за времето на осъществяване на радио- и телевизионна дейност след влизане в сила на Закона за далекосъобщенията (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 26 от 1999 г., бр. 10 и 64 от 2000 г., бр. 34, 42, 96 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 120 от 2002 г.; отм., бр. 88 от 2003 г.) съгласно отменените чл. 1 - 17 от Тарифата за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията (обн., ДВ, бр. 68 от 2002 г.; попр., бр. 69 от 2002 г.; изм., бр. 66 и 71 от 2003 г., бр. 31 от 2004 г.).

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да внесат дължимите такси по ал. 2 в едномесечен срок от получаване на съобщението на Комисията за регулиране на съобщенията за размера на дължимите такси.

(4) След осъществяване на процедура за координация по електромагнитна съвместимост с въздушните радиослужби при наличие на свободен радиочестотен спектър Комисията за регулиране на съобщенията в едномесечен срок от предоставянето на заявлението по ал. 1 определя техническите условия за излъчване за всяко населено място. В резултат на тази процедура Комисията за регулиране на съобщенията може да измени параметрите на предавателите, включително честотата и точката на излъчване, посочена от операторите, които са подали нови заявления по ал. 1.

(5) В 14-дневен срок след изпълнение на условията по ал. 1 - 4 Комисията за регулиране на съобщенията издава на лицата по ал. 1 лицензия за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за телевизионно и радиоразпръскване с местно и регионално покритие със срок до приключване на конкурсите за предоставяне на лицензии за радио- и телевизионна дейност в съответните населени места по реда на Закона за радиото и телевизията. Комисията за регулиране на съобщенията уведомява Съвета за електронни медии за издадените далекосъобщителни лицензии.

§ 3. Лицата по § 9а, които са получили отказ от Комисията за регулиране на съобщенията за издаване на лицензия на основание § 2, ал. 4 от преходната разпоредба на Закона за допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 99 от 2003 г.), подават нови заявления за издаване на лицензия за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за телевизионно и радиоразпръскване с местно и регионално покритие по реда на този закон не по-рано от един месец след получаването на отказа.

§ 4. Издадените на основание § 2, ал. 4 от преходната разпоредба на Закона за допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 99 от 2003 г.) лицензии запазват действието си.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 93 от 2005 г.)

§ 13. Министерският съвет одобрява тарифата по чл. 102, ал. 6 в срок три месеца от влизането в сила на този закон.

(*ЗАКОН за изменение на Закона за търговския регистър (ДВ, бр. 80 от 2006 г., в сила от 3.10.2006 г.)

§ 1. В § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите “1 октомври 2006 г.” се заменят с “1 юли 2007 г.”.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 10 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.)

§ 4. Процедурите за издаване на лицензия по чл. 105, започнали преди влизането в сила на този закон, се приключват по досегашния ред.

.....

(*ЗАКОН за изменение на Закона за търговския регистър (ДВ, бр. 53 от 2007 г., в сила от 30.06.2007 г.)

§ 1. В § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите “1 юли 2007 г.” се заменят с “1 януари 2008 г.”.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за електронните съобщения (ДВ, бр. 41 от 2007 г.)

.....

§ 4. (1) Законът за радиото и телевизията се привежда в съответствие с този закон в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) Българската телекомуникационна компания може да разпространява телевизионни програми, лицензирани и/или регистрирани по реда на Закона за радиото и телевизията към момента на приемане на този закон, както и чуждестранни програми на чуждестранни физически или юридически лица, регистрирани като търговци по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, чрез издадената ѝ лицензия/разрешение за осъществяване на далекосъобщения чрез далекосъобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на телевизионни сигнали за срока и в териториалния обхват, определен в нея.

(3) Съветът за електронни медии в 6-месечен срок след влизането в сила на измененията по ал. 1 определя с решение две български програми, една от които е Канал 1 на Българската национална телевизия, които могат да бъдат разпространявани чрез мрежата по ал. 2 за срока и в териториалния обхват на лицензията по ал. 2.

§ 5. Разрешения за индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за аналогово наземно телевизионно разпръскване, се издават до 31 декември 2008 г. за максимален срок до 31 декември 2012 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

(ДВ, бр. 14 от 2009 г., изм. и доп., бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., бр. 12 от 2010 г.)

§ 34. (1) В двумесечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии привежда водения по досегашния ред регистър в съответствие с публичния регистър по този закон.

(2) Регистрираните и лицензираните по досегашния ред радио- и телевизионни оператори се вписват служебно от Съвета за електронни медии в публичния регистър по този закон в срока по ал. 1. За служебното вписване операторите не заплащат такси.

(3) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон операторите по ал. 2 са длъжни да представят документи съгласно изискванията на чл. 111, ал. 2 с цел в регистъра да бъдат попълнени данните по чл. 125б, ал. 1.

(4) В срока по ал. 3 операторите по ал. 2 имат право да поискат промени в данните, необходими за регистъра, като представят съответните доказателства и документи по чл. 111, ал. 1.

(5) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии издава удостоверения по чл. 125а, ал. 5 на радио- и телевизионните оператори.

(6) В случай че операторите по ал. 2 не изпълнят задължението си по ал. 3, регистрацията се заличава с решение на Съвета за електронни медии.

(7) В двумесечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии открива процедура за издаване на лицензии по чл. 116е.

§ 35. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Програмите на БНР и БНТ като обществени радио- и телевизионни оператори се разпространяват чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване. За БНТ тези мрежи са с национален и регионален обхват, а за БНР те са с национален и регионален обхват, както и такива, предназначени за предавания в чужбина.

(2) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Програмите на БНТ и БНР се разпространяват чрез обществена електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване с национален обхват, изградена съгласно Първия етап от прехода, определен в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Разрешението за ползване на индивидуално определения ограничен ресурс - радиочестотен спектър, необходим за осигуряване на осъществяване на електронни съобщения чрез мрежите по ал. 1, се издава от Комисията за регулиране на съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятие, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване, се задължава да разпространява:

1. в електронната съобщителна мрежа по ал. 2 - до 4 телевизионни програми на БНТ и до 4 радиопрограми на БНР;

2. в електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово разпространение на радиопрограми с национален обхват, определен от Комисията за регулиране на съобщенията - до 4 радиопрограми на БНР;

3. в една от електронните съобщителни мрежи за наземно цифрово разпространение на телевизионни програми с регионален обхват - една регионална програма на БНТ, изготвена за съответния регион;

4. в електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово разпространение на радиопрограми с регионален обхват, определена от Комисията за регулиране на съобщенията - една регионална програма на БНР, изготвена за съответния регион;

5. в електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово разпространение на радиопрограми за чужбина, определена от Комисията за регулиране на съобщенията - до 4 радиопрограми на БНР.

(5) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Програмите по ал. 4 трябва да са с вид и профил, съгласуван със Съвета за електронни медии по реда на чл. 116з.

(6) (Нова - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Програмите по ал. 4 задължително се разпространяват в некодирен вид.

§ 36. (1) (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятие, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения, за предоставяне чрез мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване, осигурява достъп за разпространение на радио- и/или телевизионни програми при спазване на следните принципи:

1. обективност;
2. справедливост;
3. недискриминация;
4. равнопоставеност.

(2) В случай, че предприятието по ал. 1 и телевизионният оператор, който следва да бъде разпространяван по силата на задължение, произтичащо от този закон, не постигнат съгласие за условията на разпространение, всяка от страните има право да поиска определяне на тези условия от Съвета за електронни медии и Комисията за регулиране на съобщенията.

(3) Обжалването на актовете по ал. 2 не спира изпълнението им, освен ако съдът постанови друго.

§ 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятие, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, различен от предвидения за разпространение на програмите на БНТ и БНР, за осъществяване на електронни съобщения чрез мрежи за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване с национален обхват, в изпълнение на Първия етап на прехода, определен в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет, задължително разпространява програмите на лицензираните радио- и/или телевизионни оператори, които към влизането в сила на този закон отговарят на следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., бр. 12 от 2010 г.) имат издадена лицензия за радио- и/или телевизионна дейност с национален обхват; и

2. разпространяват програмите си чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване; и

3. електронните съобщителни мрежи по т. 2 осигуряват достъп до програмата на не по-малко от 50 на сто от населението на страната.

(2) Програмите по ал. 1 задължително се разпространяват в некодирен вид.

(3) Освен програмите по ал. 1, предприятието разпространява само лицензирани телевизионни програми с вид и профил, съгласувани със Съвета за електронни медии по реда на чл. 116з.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) В 14-дневен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии издава служебно лицензии на радио- и/или телевизионните оператори по ал. 1.

§ 37а. (Нов - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Предприятието, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез мрежи за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване с национален обхват, в изпълнение на първия етап на прехода, определен в Плана за въвеждане на цифрово наземно телевизионно радиоразпръскване DVB-T в Република България, приет от Министерския съвет, освен програмите по § 37, ал. 1 задължително разпространява и програмите на телевизионни оператори, които към момента на стартиране предоставянето на услугите съобразно издаденото разрешение разпространяват радио- и/или телевизионните си програми чрез електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване, осигуряващи достъп до програмите на не по-малко от 50 на сто от населението на страната.

(2) Предприятието по ал. 1 задължително разпространява и по две лицензирани програми, създадени за разпространение на всеки от телевизионните оператори, които притежават разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно аналогово радиоразпръскване на телевизионни сигнали с национален обхват, издадени от Комисията за регулиране на съобщенията, чийто срок изтича след 2010 г.

(3) Програмите по ал. 2 могат да бъдат произведени за разпространение от свързани по смисъла на Търговския закон лица с операторите по ал. 2, които също са оператори.

(4) Програмите по ал. 2 отговарят на изискванията на § 37, ал. 2 и 3.

§ 38. (1) Предприятието, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват, съобразно предвиденото във Втория етап на прехода, определен в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет, се задължава да разпространява три лицензирани български телевизионни програми, които отговарят по вид и профил, съгласно определеното от Съвета за електронни медии по реда на чл. 116ж.

(2) Съветът за електронни медии определя с решение вида и профила на българските телевизионни програми по ал. 1.

(3) Комисията за регулиране на съобщенията задължително включва в решението за откриването на конкурса и в конкурсните книжа за издаване на разрешение по ал. 1 задължение за предприятието, спечелило конкурса за разпространение на български телевизионни програми с вид и профил, определени в решението на Съвета за електронни медии по реда на чл. 116ж.

(4) Програмите по ал. 2 се разпространяват в некодиран вид.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Освен програмите по ал. 2 предприятието разпространява в некодиран вид задължително и по три лицензирани програми на телевизионните оператори по § 37а, ал. 2.

(6) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., изм., бр. 12 от 2010 г.) В случаите по ал. 5 чрез електронните съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване могат да се разпространяват и лицензирани по реда на Закона за радиото и телевизията програми, произведени за разпространение от свързани по смисъла на Търговския закон лица с операторите по ал. 5, които също са оператори.

(7) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.) Програмите по ал. 5 и 6, както и останалите програми, които се разпространяват от предприятието, трябва да са с вид и профил, съгласувани със Съвета за електронни медии по реда на чл. 116з.

§ 39. (1) Предприятие, получило разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с регионален обхват, в изпълнение на Първия етап на прехода, определен в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет, се задължава да разпространява три лицензирани български телевизионни програми, които отговарят по вид и профил, определени от Съвета за електронни медии по реда на чл. 116е.

(2) Програмите по ал. 1 се разпространяват в некодирани вид.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г., отм., бр. 12 от 2010 г.).

§ 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Министерският съвет осигурява прехода от аналогово към цифрово телевизионно и радиоразпръскване, като до 1 юни 2010 г. приема програма за реализирането му.

(2) Програмата по ал. 1 предвижда и мерки за подпомагане на социално слаби граждани.

§ 41. Лицензиите за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за телевизионно радиоразпръскване с местно покритие, издадени по реда на § 9а от преходните и заключителните разпоредби, се прекратяват, когато ползваният от лицата по § 9а индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, е необходим за реализиране на съответния етап от изграждане на цифровата електронна съобщителна мрежа съобразно издаденото от Комисията за регулиране на съобщенията разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронни съобщителни мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален и/или регионален обхват.

§ 42. (1) Лицата, на които са издадени лицензии за изграждане, поддържане и използване на далекосъобщителна мрежа за радиоразпръскване с местно покритие по реда на § 9а, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби, подават в едномесечен срок от влизането в сила на този закон заявления до Комисията за регулиране на съобщенията за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

(2) В тримесечен срок от получаването на заявленията по ал. 1 Комисията за регулиране на съобщенията издава разрешения, които са съобразени с правата на лицата, посочени в издадената им индивидуална лицензия за радиодейност. Срокът на разрешенията се съобразява със срока на лицензията им за радиодейност.

§ 43. (1) Конкурсните процедури за издаване на лицензии за радиодейност, чието провеждане от Съвета за електронни медии е започнало преди влизането в сила на този закон, се довършват по досегашния ред.

(2) Изпратеният с решения от Комисията за регулиране на съобщенията свободен радиочестотен спектър, за който Съветът за електронни медии не е обявил конкурси до две години от получаването им, се приема за свободен и Комисията за регулиране на съобщенията след съгласуване със Съвета за електронни медии може да промени предназначението му.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за публичното радиоразпръскване
(ДВ, бр. 37 от 2009 г., в сила от 19.05.2009 г.)

.....
§ 5. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г. и бр. 14 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....
§ 7. В едномесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира, а президентът на републиката назначава новите членове на Комисията за регулиране на

съобщенията по § 6, т. 1, букви “б” и “в”. Решението на Народното събрание и указът на президента влизат в сила едновременно на 1 юли 2009 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 12 от 2010 г.)

§ 89. В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Комисията за регулиране на съобщенията при спазване на процедурата, предвидена в глава пета от Закона за електронните съобщения, открива процедура по чл. 48, ал. 1 от същия закон за избор на предприятие, на което да издаде разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване, предназначена за разпространение на програми на обществени оператори, съобразно предвидените етапи и срокове в Плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България, приет от Министерския съвет.

§ 91. Разпоредбите на § 53, относно чл. 83, ал. 1 - 3, и § 54, относно чл. 84, се прилагат само за предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

§ 92. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии привежда водения по досегашния ред регистър в съответствие с изискванията на чл. 125к, ал. 2.

(2) В срока по ал. 1 доставчиците на медийни услуги по заявка, осъществяващи дейност към влизането в сила на този закон, са длъжни да представят данните съгласно чл. 125ж, ал. 2.

(3) В срока по ал. 1 предприятията, които разпространяват български и чуждестранни програми, са длъжни да представят данните по чл. 125к, ал. 6, т. 3 - 6.

§ 93. Съветът за електронни медии служебно привежда в съответствие с този закон издадените лицензии и извършените регистрации в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 94. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии публикува на страницата си в интернет пълните протоколи от заседанията на съвета, проведени до влизането в сила на този закон.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 47 от 2010 г., в сила от 22.06.2010 г.)

§ 3. Мандатът на член на Съвета за електронни медии, който е втори последователен, се прекратява от деня на влизане в сила на този закон.

§ 4. След изтичане на две години от влизането в сила на този закон съставът на Съвета за електронни медии от квотата на Народното събрание се обновява, като чрез жребий се прекратява мандатът на един от членовете, избрани през 2010 г.

§ 5. В 10-дневен срок от влизането в сила на този закон мандатът на един от членовете на Съвета за електронни медии от квотата на президента се прекратява чрез жребий.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (ДВ, бр. 97 от 2010 г., в сила от 10.12.2010 г.)

§ 55. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр.

96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г. и бр. 12 и 47 от 2010 г.) навсякъде думите “Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси” се заменят със “Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (ДВ, бр. 28 от 2011 г.)

§ 8. (1) Критериите по чл. 32, ал. 5 се разработват и приемат в срок до 5 месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Споразумението по чл. 32, ал. 6 за 2011 г. се приема в срок до два месеца от приемането на критериите по ал. 1.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения (ДВ, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

§ 208. (1) Разрешенията за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, издадени по досегашния ред, се привеждат в съответствие с изискванията по глава пета до 7 месеца след обнародването на този закон в “Държавен вестник”.

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде удължен с до 9 месеца, когато прилагането на ал. 1 води до намаляване на правата по издадените разрешения и при условие че това не засяга правата на други предприятия. Комисията уведомява Европейската комисия за удължаването на срока и посочва причините за това.

§ 209. (1) Предприятие, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, преди влизането в сила на този закон и разрешението е валидно за срок не по-малко от 5 години от датата на издаването на разрешението, на което са наложени ограничения, може да подаде искане до комисията за преразглеждането им в съответствие с чл. 130, ал. 2 - 4.

(2) Преди да приеме своето решение по ал. 1, комисията уведомява предприятието, на което е издадено разрешение за ползване на ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за преразглеждането на ограниченията, като посочва обхвата на правото след преразглеждането и дава 30-дневен срок на предприятието да оттегли искането си.

(3) Когато предприятието оттегли искането, правото за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, остава непроменено до изтичане на срока на неговата валидност, но не повече от 5 години от влизането в сила на този закон.

(4) След изтичане на 5-годишния срок по ал. 1 комисията привежда в съответствие с чл. 130, ал. 2 - 4 общите изисквания и издадените разрешения за предоставяне на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър.

(5) От 1 септември 2013 г. наземното аналогово телевизионно радиоразпръскване на територията на Република България се преустановява.

(6) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема план за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България.

(7) Планът по ал. 6 включва етапите, сроковете и условията за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T).

(8) В плана за въвеждане на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България се предвижда комплекс от мерки за подпомагане на лица със специфични социални потребности за осигуряване на устройства, позволяващи достъп до радио- и телевизионни програми. Кръгът на лицата се определя въз основа на критерии, посочени в плана.

(9) Компетентните държавни органи съвместно с предприятието по § 5а, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби в тримесечен срок от приемането на плана по ал. 6 започват необходимите действия и процедури по информиране на населението относно въвеждането на наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T) в Република България. Осъществяването на мерките по информиране на населението продължава за срок най-малко до 30 ноември 2013 г.

(10) В срока по ал. 5 комисията при спазване на изискванията на глава пета открива процедура по чл. 48, ал. 1 за избор на предприятие, на което да се издаде разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване с национален обхват.

§ 210. Задълженията за предоставяне на услугата "избор на оператор", наложени на предприятие със значително въздействие на пазарите на дребно, се запазват до влизане в сила на решение на комисията, с което се продължава, изменя или отменя съответното задължение.

§ 211. Предприятията, предоставящи свързване към обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществени електронни съобщителни услуги, привеждат общите си условия на договора с крайните потребители в съответствие с изискванията на глава четиринадесета в срок до два месеца от деня на влизане в сила на този закон.

§ 212. За сключените към деня на влизане в сила на този закон договори по реда на глава четиринадесета се прилагат разпоредбите на чл. 229а.

§ 213. Образуваните до влизането в сила на този закон административнонаказателни производства за нарушения на изискванията на чл. 286 се довършват по досегашния ред.

§ 214. (1) Комисията довършва процедурата, проведена по реда, определен в правилата по § 5, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби, като издава разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, който е бил обявен за свободен, но не е бил предоставен по реда, определен в правилата. Комисията издава разрешението на кандидата, който е имал правото да го получи поради най-добри показатели от всички лица, подали заявление за издаване на разрешение за същия ограничен ресурс.

(2) Комисията издава разрешението по ал. 1 в едномесечен срок от влизането в сила на този закон със срок за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, не по-дълъг от срока, за който са издадени разрешенията на основание § 5, ал. 2 и 3 от преходните и заключителните разпоредби.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.)

§ 84. (В сила от 18.05.2012 г. - ДВ, бр. 38 от 2012 г.) В срок до един месец от обнародването на този закон в "Държавен вестник":

1. Министерският съвет привежда Класификатора на длъжностите в администрацията в съответствие с този закон;

2. компетентните органи привеждат устройствените актове на съответната администрация в съответствие с този закон.

§ 85. (1) Правоотношенията с лицата от администрациите по Закона за радиото и телевизията, Закона за независимия финансов одит, Закона за електронните съобщения, Закона за Комисията за финансов надзор, Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за подпомагане на земеделските производители и Закона за пътищата се уреждат при условията и

по реда на § 36 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния служител (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

(2) С акта за назначаването на държавния служител се:

1. присъжда определения в Класификатора на длъжностите в администрацията минимален ранг за заеманата длъжност, освен ако служителят притежава по-висок ранг;
2. определя индивидуална основна месечна заплата.

(3) Допълнително необходимите средства за осигурителни вноски на лицата по ал. 2 се осигуряват в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и осигурителни вноски по бюджетите на съответните разпоредители с бюджетни кредити.

(4) Министерският съвет да извърши необходимите промени по извънбюджетната сметка на Държавен фонд “Земеделие”, произтичащи от този закон.

(5) Органите на управление на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса да извършат необходимите промени по съответните бюджети, произтичащи от този закон.

(6) Неизползваните отпуски по трудовите правоотношения се запазват и не се компенсират с парични обезщетения.

§ 86. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон индивидуалната основна месечна заплата на служителя се определя така, че същата, намалена с дължимия данък и задължителните осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, да не е по-ниска от получаваната до този момент брутна месечна заплата, намалена с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими, и дължимия данък.

(2) В брутната заплата по ал. 1 се включват:

1. основната месечна заплата или основното месечно възнаграждение;
2. допълнителни възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащата се основна месечна заплата или основно месечно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

§ 87. Законът влиза в сила от 1 юли 2012 г. с изключение на § 84, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в “Държавен вестник”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за държавния бюджет на Република България за 2013 г.

(ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)

§ 77. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет.

§ 78. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г. с изключение на параграфи 61, 68 и 73, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в “Държавен вестник”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за противодействие на корупцията и

за отнемане на незаконно придобитото имущество

(ДВ, бр. 7 от 2018 г.)

§ 35. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г. и бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г.) се правят следните изменения:

2. Навсякъде в закона думите “Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси” се заменят със “Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество”.

.....

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г.
(ДВ, бр. 100 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.)

.....

§ 21. Министърът на културата в срок до 31 март 2020 г. внася в Министерския съвет проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията за привеждане на частта за фонд “Радио и телевизия” в съответствие със Закона за публичните финанси, както и за привеждане на финансирането на Българското национално радио и Българската национална телевизия в съответствие с правилата на държавните помощи.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията
(ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.)

§ 52. В срок до 8 месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии приема рамка за ефективно съвместно регулиране съгласно чл. 32, ал. 8.

§ 53. В срок 8 месеца от влизането в сила на този закон доставчиците на медийни услуги предоставят плановете си за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните услуги за хората с увреждания по чл. 8а, ал. 2, т. 1.

§ 54. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл. 8а, ал. 7.

§ 55. До 19 декември 2021 г. и на всеки две години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл. 19, ал. 5.

§ 56. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това министърът на културата представя на Европейската комисия доклад по чл. 33а, ал. 2, т. 2.

§ 57. (1) В срок до 8 месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии изработва съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително Българската национална телевизия и Българското национално радио, и приема Кодекс за поведение съгласно чл. 17а, ал. 3.

(2) До влизането в сила на Кодекса за поведение по ал. 1 се прилагат Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по отменената ал. 5 на чл. 32 и последното сключено споразумение за защита на децата от съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие по отменената ал. 6 на чл. 32.

§ 58. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии привежда публичния регистър по чл. 125к в съответствие с изискванията на този закон.

§ 59. В срок до един месец от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии утвърждава образеца на уведомление по чл. 125с, ал. 1 и го публикува на страницата си в интернет.

§ 60. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон лицата, които осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, подават до Съвета за електронни медии уведомление по чл. 125с, ал. 1.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за противодействие на корупцията

(ДВ, бр. 84 от 2023 г., в сила от 6.10.2023 г.)

.....
§ 68. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 68, 104 и 109 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 8 и 104 от 2022 г.) навсякъде думите “Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество” се заменят със “Закона за противодействие на корупцията”.
.....